



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Augustinianum Systema De Gratia Ab Iniqua Bajani, Et  
Janseniani Erroris Insimulatione Vindicatum, Sive  
Refutatio Librorum Quorum Titulus Bajanismus, Et  
Jansenismus Redivivi In Scriptis PP. FF. ...**

**Bellelli, Fulgenzio**

**Monachii [u.a.], 1749**

Index Rerum, Et Materiarum, In Nono Hoc Libro Contentarum.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83723](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83723)

# INDEX

## RERUM, ET MATERIARUM,

### IN

### NONO HOC LIBRO CONTENTARUM.

NB. *Primus numerus sub Lit. P. Denotat paginam. Alter sub Lit. N. Significat Numerum Marginalem.*

#### A.

**A** *Belly Ludovicus*: quid sentiat de articulis Baji? p. 11. n. 6. quid sentiat de operibus infidelium, & peccatorum? p. 166. n. 8.

*Abstractivus*: an creatura rationalis, imago Dei possit quiescere in cognitione abstractiva Dei? p. 137. n. 1.

*Actio*: illa propositio Baji *omnis humana actio deliberata est Dei dilectio, vel mundi: si Dei, charitas est, si mundi, concupiscentia carnis, hoc est, mala est.* varios continet errores, p. 35. n. 4. ac p. 51. n. 14, 15, & 16. vid. *Actus*: vel *Opus*.

*Actualis*: vid. *Charitas*: vel *Gratia*.

*Actus*: in sensu Baji omnes actus, qui non procedunt ex charitate habituali, sunt peccata, etsi sit actus fidei, spei &c. p. 4. n. 2. & seq. tot. cap. I. gratia Spiritus Sancti movens ad actus fidei, spei &c. non justificat peccatorem, nec similes actus sunt peccatum, sed ad justificationem disponunt, p. 11. n. 6. & seq. tot. cap. I. vid. *Opus*.

*Adam*: Bajus ait: Originalem justitiam, integritatem, immunitatem à morte &c. esse proprietates ante lapsum naturaliter debitas: ita, ut gratia, Sanctitas, & justitia respectu nostri sint dona supernaturalia post lapsum, quæ fuissent naturalia, si Adam non peccasset. p. 87. n. 1. hæc Baji opinio colligitur ex aliis ipsius propositionibus pariter damnatis, p. 94. n. 1. & seq. tot. §. II. & III. ac confirmatur ex

*R. P. Berti Theol. Tom. IX.*

propositione. 35. Quesnellii, p. 99. n. 1: tot. §. IV. ex sententia Baji, Lutheri, Pelagii sequeretur, Angelum, & Adamum sine gratia supernaturali habuisse meritum vitæ æternæ, Deumque esse finem ultimum hominis solum naturalem. p. 89. n. 5. Bissy Henricus S. R. E. Card. quid senserit de sensu propositionum Quesnellii circa gratiam Adami? p. 100. n. 3. merita prima Adami secundum Bajum fuerunt humana, juxta Augustinianos ex arbitrio quidem, sed auxilio gratiæ supernaturalis derivata sunt. p. 102. n. 2. S. Augustinus quid senserit de morte? an Adamus sit conditus morti obnoxius? p. 112. n. 2. ac p. 113. n. 6. Pelagius, Celestius, & Julianus docent, Adamum, & Evam mortales secundum corpus creatos esse. refutantur ab Augustino, & Augustinianis. p. 114. n. 7. juxta Bajum nec Adamus supernaturalibus habitibus fidei, spei, & charitatis donatus fuit, nec egebat gratia supernaturali ad servandam legem, & consequendam Beatitudinem. p. 115. Carol. I. contrarium docent Augustiniani. p. 115. Carol. II. ac p. 107. n. 1. & seq. tot. §. VII. item p. 126. n. 1. §. III. & IV. Berti docet, Adamo, & Angelis gratiam propriè dictam collatam esse, p. 127. n. 1. tot. §. V. Bellelli agnovit gratiam, & alia dona supernaturalia in prima Angelorum, & Adami conditione, p. 135. tot. §. IV. Bellelli docuit, dona

A h

Ada

- Adæ collata fuisse gratiam propriè dictam. p. 135. n. 1. tot. §. V. Bellelli docet, Angelos, & Adamum sine gratia supernaturali non potuisse legem servare, aut beatitudinem consequi. p. 135. n. 2. in quo sensu gratia Angelorum, & Adami possit dici naturalis? p. 141. n. 2.
- Alexander VIII. P. M.* quæ propositiones ab eo damnatæ? p. 7. n. 6. ac p. 33. n. 3. item p. 121. n. 12. inter propositiones ab Innocentio XI. & Alexandro VIII. proscriptas non est ea quæ dicit statum naturæ puræ esse impossibilem. p. 121. n. 12.
- Amor*: vid. *Charitas*. Vasquez docuit, Deum à nobis non posse diligere amore amicitiae sine gratiæ moventis auxilio, nec in statu naturæ innocentis, nec in statu naturæ lapsæ. p. 158. n. 1. nec ut finis naturalis, nec ut finis supernaturalis. *ibid.* idem sentiunt & alii. *ibid.* & seq.
- Angelus*: ex sententia Baji, Lutheri, Pelagii sequeretur, Angelum, & Adamum sine gratia supernaturali habuisse meritum vitæ æternæ, Deumque esse finem ultimum hominis solum naturalem. p. 89. n. 5. ac p. 126. n. 1. §. III. & IV. Berti docet, Adamo, & Angelis gratiam propriè dictam collatam esse. p. 127. n. 1. tot. §. V. Bellelli agnovit, gratiam, & alia dona supernaturalia in prima Angelorum, & Adami conditione. p. 135. tot. §. IV. an Angelus potuisset Beatitudinem promereri solis naturæ viribus? p. 126. n. 1. §. III. & IV. Bellelli docet, Angelos, & Adamum sine gratia supernaturali non potuisse legem servare, aut beatitudinem consequi. p. 135. n. 2. in quo sensu gratia Angelorum, & Adami possit dici naturalis? p. 141. n. 2.
- Anima* à corpore separata patitur. p. 113. n. 5. an hoc etiam contingat in animabus Sanctorum? *ibid.*
- Anonymus* putat propositionem. 38. Baji esse damnatam in sensu charitatis actualis. p. 6. n. 5. & 6. contrarium probatur ex Theologis, ratione, & solutione objectum. p. 8. n. 1. & seq. usque ad cap. II. Anonymus objectiones sibi fingit, quas ipse non solvit. p. 46. n. 10. hæsitat de rebus certissimis *ibid.* & seq. Lensæi verba Anonymus profert detruncata. p. 44. n. 6. objectiones Anonymi contra Bellelli factæ examinantur, & solvuntur. p. 70. n. 1. & seq. tot. §. III. quas in Berti calumnias Anonymus proferat? p. 58. n. 1. ejus objectiones contra Berti productæ examinantur. p. 58. n. 1. & seq. Noris ab Anonymo tacite, ac temere impetitur. p. 59. n. 1. ac p. 61. n. 3. quomodo Anonymus exponat Articulum 27. Baji? p. 79. n. II. Anonymi in Bellelli multiplicatæ calumniæ. p. 65. n. 1. & seq. tot. cap. III. calumniam quoque mendaciter infert. p. 72. n. 2. Calumnias augeat Anonymus. p. 82. n. IV. Anonymi artificia denudantur. præf. p. XXXVIII. n. XIV. & seq. Anonymus mutilata recenset Baji loca. p. 117. n. 3. Anonymi objectiones contra impossibilitatem status naturæ puræ factæ solvuntur. p. 116. n. 1. & seq. tot. §. IX. ac p. 129. n. 1. tot. §. VI. solvuntur objectiones Anonymi, quibus probare nititur, Bellelli deviâsse ad sensum damnatæ propositionis. 27. Baji. p. 137. n. 1. tot. §. VI. sententia, quæ dicit, omnia opera deliberata in Deum referenda esse ex præcepto: ab Anonymo per calumniam rejicitur. p. 174. n. 5. solvuntur objectiones Anonymi contra necessitatem gratiæ ad actum charitatis Dei prætensam. p. 187. n. 1. contra sententiam de operibus infidelium. p. 189. n. 2. contra liberum arbitrium. p. 191. n. 3. contra fidem, spem, & timorem sine charitate elicitos. p. 194. n. 4. contra expositionem textus *sive manducatis, sive bibitis &c.* p. 195. n. 5. contra præceptum referendi omnia opera in Deum. p. 195. n. 5. solvuntur objectiones Anonymi, quibus probare nititur, Berti esse Bajanum, & ejus doctrinam renovare errores Baji in propositionibus 35. 36. 25. 26. 28. & 29. contentos. p. 206. n. 1. & seq. Anonymi objectiones adversus Bellelli colliguntur, & exsufflantur. p. 121. n. 1. & seq. §. VI.
- Apologia*: Apologiæ Baji nulla ratio est habenda. p. 41. n. 4. & 5. Apologia Casistarum rejecta à Galliarum Episcopis, ubi reprobatur sententiam de operibus in Deum referendis. p. 176. n. 8.
- Apostolicus*: Apostolici textus ad Romanos 14. & 1. ad Corinth. 10. spectantes ad opera in Deum dirigenda afferuntur, & explicantur. p. 169. n. 1. & seq.
- Appetitus*: Bellelli defenditur, quod non inciderit in errorem Baji docendò, creaturæ rationali in esse naturaliter appetitum ad ipsam visionem Dei intuitivam. p. 103. n. 2. & seq. Scotus & Mastrius agnoscunt in creatura rationali appetitum innatum videndi Deum. p. 103. n. 2. impossibilitas status naturæ puræ probatur ex innato appetitu videndi Deum. p. 103. n. 1. & seq. appetitus tendens in objectum secundum sensum delectabile non est ipsa concupiscentia, ut putant Pelagiani. p. 109. n. 7.
- Arausicanus*: an ab Arausicana Synodo, & Maldonato sit propugnata hæc propositio? *liberum arbitrium sine gratia actuali non valet, nisi ad peccandum.* p. 12. n. 7.

Arbi.

*Arbitrium*: an ab Arausicana Synodo, & Maldonato sit propugnata hæc propositio? *liberum arbitrium sine gratia actuali non valet, nisi ad peccandum.* p. 12. n. 7. Bajus putat, liberum arbitrium sine habituali gratia nil valere, nisi ad peccandum. p. 167. n. 1. solvuntur objectiones Anonymi contra necessitatem gratiæ ad actum charitatis Dei prætenfam. p. 187. n. 1. contra sententiam de operibus infidelium. p. 189. n. 2. contra liberum arbitrium. p. 191. n. 3. contra fidem, spem, & timorem sine charitate elicitos. p. 194. n. 4. contra expositionem textus *sive manducatis, sive bibitis. &c.* p. 195. n. 5. contra præceptum referendi omnia opera in Deum. p. 195. n. 5. Berti non tenet sententiam Baji in materia de libero arbitrio, ejusque viribus, si est sine gratia. p. 210. n. 3. Bellelli non consentit Bajo in materia de libero arbitrio. pag. 217. n. 1. §. III.

*Ariminenfis* quid sentiat de operibus infidelium, & peccatorum. p. 163. n. 2.

*Articulus Baji*: vid. *Bajus*.

*Attritio*: in sensu Baji actus attritionis, si non procedit ex charitate habituali, est peccatum. p. 4. n. 2. & seq. tot. cap. I. II. & III. refutatur ostendendo, quod actus attritionis ante justificationem elicitus non sit peccatum, sed tantum opus non meritorium vitæ æternæ. p. 22. n. 7. & seq. tot. cap. I. gratia Spiritus S. movens ad actus attritionis, non justificat peccatorum, sed ad justificationem disponit. p. 11. num. 6. & seq. tot. cap. I. Quenellius cum Bajo idem docens eodem modo refutatur. *ibid.* an secundum Bellelli attritio possit esse sine charitate Dei? p. 71. n. 1. Bellelli sententia de attritione explicatur. p. 226. n. 4.

*Auctor*: Bellarminus Robertus S. R. E. Card. ejus sententia de charitate Dei tanquam Auctoris naturæ. p. 73. n. 3.

*Augustinianus*: Augustiniana doctrina sæpè per calumniam insimulata est Bajanismi, & Janenismi, præfat. p. XIII. n. II. Augustiniani putant, propositionem Baji XXXVIII. damnatam esse in sensu charitatis habitualis. p. 7. n. 7. eorum sententia sustinetur, & defenditur auctoritate Doctorum, gravitate rationum, & solutione objectionum. p. 8. n. 1. & seq. usque ad cap. II. qui dicunt, propositionem 38. Baji loqui de charitate actuali, & cupiditate actuali, non eximunt eum à damnatione. p. 32. n. 1. & seq. ac p. 37. n. 1. unde Augustiniani inter noxiam cupiditatem, & charitatem per Spiritum S. diffusam propugnant amorem medium, amor qui oritur ex inclinatione naturali, ut

beatitudinis, amor Parentum, imò & ipse amor Dei initialis. p. 33. n. 2. juxta Bajum cupiditas, seu concupiscentia naturalis, quam homo invitus patitur, est peccatum. p. 33. n. 3. cupiditas indeliberata, cui homo liberè non consentit, non prohibetur præcepto *non concupisces.* p. 33. n. 3. in quo sensu concupiscentia ab Augustinianis, & Tridentino dicatur peccatum? *ibid.* quomodo sententiæ Baji, & Augustinianorum Theologorum differant? p. 136. Coroll. I. & II. quid in sententia Augustiniana sit fruitio? p. 72. n. 1. quomodo hæc propositio: *Status naturæ puræ impossibilis est* explicetur ab Augustinianis, quomodo à Bajo? pag. 79. n. 2. & 3. & seq. ac p. 101. num. 6. item pag. 102. item p. 102. n. 1. & 2. propositio: *Status naturæ puræ est impossibilis*, in sensu Augustinianorum non rejicitur per instructionem Pastoralem Gallicanam. p. 82. n. IV. & seq. ac p. 100. n. 2. Augustiniani Theologi, quam censuram ferant in propositionem. 27. Baji. p. 92. n. 13. & 14. merita prima Adami secundum Bajum fuerunt humana, juxta Augustinianos ex arbitrio quidem, sed auxilio gratiæ supernaturalis derivata sunt. p. 102. n. 2. Augustiniani ajunt, concupiscentiam esse in se malam. p. 109. n. 5. & seq. Pelagius, Cælestius, & Julianus docent, Adamum, & Evam mortales secundum corpus creatos esse refutantur ab Augustino, & Augustinianis. p. 114. n. 7. quod errores contineantur in 27. propositione Bajana? p. 115. Coroll. I. quantum ab his distent Augustiniani? p. 115. Carol. II. juxta Bajum nec Adamus supernaturalibus habitibus fidei, spei, & charitatis donatus fuit, nec egebat gratia supernaturali ad servandam legem, & consequendam beatitudinem. p. 115. Coroll. I. contrarium docent Augustiniani. p. 115. Coroll. II. ac p. 107. n. 1. & seq. tot. §. VII. Augustiniani docent, Deum nec ut auctorem naturæ posse diligi sine gratia ab hominibus post lapsum Adæ. p. 159. n. 4. & seq. idem docent & alii de eadem charitate Dei, ut Auctoris naturæ. p. 160. n. 5. & seq. sententia Augustiniana, quod ad opera moralia ex omni parte bona, requiratur auxilium gratiæ supernaturalis, non potest affici censura. p. 162. n. 1. & seq. Augustiniani ad opus bonum requirunt gratiam, non justificantem, sed actualem, ac moventem ad justificationem. p. 167. n. 1. & 2. quomodo articuli 29. & 28. Baji differant à doctrina Augustinianorum. p. 167. n. 1. & seq. expositio Augustinianorum textus: *omne autem, quod non est ex fide, peccatum est*, non convenit cum dogmate Baji. p. 169. n. 1. ac p. 190. n. 2.

H h 2

S. Au-

S. Augustinus eum explicat de fide Christiana. *ibid.* idem faciunt & alii Doctores. *ibid.* & seq. Fontana quale iudicium tulerit de Theologis Augustinianis? p. 178. n. 10. sententia Augustinianorum est, quod opera, quæ sunt bona ex officio, non sint virtutes, nisi referantur in Deum, nec tamen esse vitia intrinsecè talia. Bajus autem ait, opera in se etiam bona sine actuali relatione ad Deum esse intrinsecè peccata provenientia à noxia cupiditate. p. 179. n. 1. & seq. ac p. 195. n. 5.

S. Augustinus quomodo gratiam definiat? pag. 62. n. 5. commendantur habitus, & actus virtutum, etiam separati à charitate. p. 36. Coroll. I. ac p. 56. n. 1. & seq. ac in libro Bellelli, cui titulus est *mens Augustini*. p. 68. n. 1. & seq. tales sunt actus fidei, spei, timoris, amoris initialis, attritionis. p. 69. n. 1. & seq. tot. cap. III. S. Augustinus quid senserit de morte? an Adamus sit conditus morti obnoxius? p. 112. n. 2. ac p. 113. n. 6. Pelagius, Cælestius, & Julianus docent, Adamum, & Evam mortales secundum corpus creatos esse, refutantur ab Augustino, & Augustinianis. p. 114. n. 7. expositio Augustinianorum textus: *omne autem, quod non est ex fide, peccatum est*: non convenit cum dogmate Baji. p. 169. n. 1. S. Augustinus eum explicat de fide Christiana. *ibid.* idem faciunt & alii Doctores. *ibid.* & seq. S. Augustinus in verbis: *omnia vestra cum charitate fiant*, agnoscit præceptum, opera deliberata referendi in Deum. p. 172. n. 2. quomodo secundum S. Augustinum, & Bajum non dentur opera indifferentia, pag. 193. n. 3. vid. *Augustinianus*.

## B.

**Bajanismus**: doctrina Augustiniana, & Thomistarum sæpè per calumniam insinuata est Bajanismi, & Jansenismi præf. p. XIII. n. II. P. Berti probat, quod in opere suo de Theologicis disciplinis, non invenitur ulla nota Bajanismi, sed quod Bajus ubique ab ipso perstringatur. p. 52. n. 1. tot. Cap. II.

**Bail Ludovicus** quam tulerit censuram in propositionem 27. Baji. p. 90. n. 8.

**Bajus**: propositio Baji XXXVIII. hæc est: *omnis amor creaturæ rationalis aut vitiosa est cupiditas, quæ mundus diligitur, quæ à Joanne prohibetur, aut laudabilis illa charitas, quæ per Spiritum S. in corde diffusa Deus amatur*. p. 3. n. 1. ejus sensus multiplex. p. 4. n. 1. & seq. an loquatur de charitate actuali, vel habituali? *ibid.*

Anonymus putat, damnatum propositionem. 38. Baji in sensu charitatis actualis, p. 6. n. 5. & 6. Augustinenes putant, eam damnatam in sensu charitatis habitualis, p. 7. n. 7. Augustinianos defendunt, Anonymum verò impugnant Theologi scribentes de damnata propositione. 30. Baji ante constitutionem *unigenitus*. p. 8. n. 1. & seq. tot. §. II. Anonymum refutant, & Augustinensibus patrocinantur rationes, p. 14. n. 1. & seq. tot. §. III. ostenditur etiam, Auctores, qui scripserunt post constitutionem *unigenitus* asserere articulum Baji, 38. in sensu charitatis habitualis, & gratiæ sanctificantis esse damnatum. p. 18. n. 1. & seq. tot. §. IV. Augustiniani scribentes post constitutionem *unigenitus* propositiones Baji in sensu charitatis habitualis acceperunt. p. 26. n. 1. tot. §. V. referuntur alii pravi sensus propositionis, 38. Baji. p. 32. n. 1. tot. §. VII. solvuntur objectiones Anonymi probantis, propositionem 38. Baji non esse damnatam in sensu charitatis, & cupiditatis habitualis. p. 37. n. 1. & seq. tot. §. VIII. Anonymus objectiones sibi fingit, quas ipse non solvit. p. 46. n. 10. hæsitat de rebus certissimis. *ibid.* & seq. sententia: quod opera in se etiam bona, bona non sint, si non fiant ex charitate actuali, per quam referuntur in Deum, non est contenta in propositione Baji. 38. p. 5. n. 4. & 5. in sensu Baji omnes actus, qui non procedunt ex charitate habituali, sunt peccata, etsi sit actus fidei, spei &c. p. 4. n. 2. & seq. tot. cap. I. quomodo fiat justificatio in sensu Catholicorum, & quomodo in sensu Baji? p. 40. n. 4. Quenellius, & Bajus tantum duo admittunt principia, charitatem prædominantem, seu gratiam Sanctificantem, & cupiditatem prædominantem. p. 20. n. 3. & seq. Quesnellius, & Bajus docuerunt, actus fidei, spei &c. justificationem præcedentes esse peccata ex natura sua, & non opus bonum. p. 18. n. 1. & seq. tot. Cap. I. refutantur ostendendo, similes actus esse bonos, licet non sint meritorii vite æternæ. p. 22. n. 7. & seq. tot. Cap. I. contra Quenellium, & Bajum probatur, quod gratia Spiritus S. movens ad actus fidei, spei &c. non formaliter justificet peccatorem, sed ad justificationem disponat. p. 11. n. 6. & seq. tot. Cap. I. in quo sensu propositio hæc: *amor, qui non ordinatur in Deum, tanquam in finem ultimum, vitiosus est*: sit Bajana? p. 42. n. 4. Bajus docuit: omnia opera hominis peccatoris procedere ex cupiditate mala, adeoque esse intrinsecè mala. p. 18. n. 1. & seq. tot. Cap. I. refutatur. *ibid.* qui dicunt, propositionem 38. Baji loqui de chari-

charitate actuali, & cupiditate actuali, non eximunt eum à damnatione. p. 32. n. 1. & seq. ac p. 37. n. 1. unde Augustiniani inter noxiam cupiditatem, & charitatem per Spiritum S. diffusam propugnant amorem medium, qui oritur ex inclinatione naturali, ut amor Beatitudinis, amor Parentum, imò & ipsum amorem Dei initialem. p. 33. n. 2. juxta Bajum cupiditas, seu concupiscentia naturalis, quam homo invitus patitur, est peccatum. p. 33. n. 3. cupiditas ineliberata, cui homo liberè non consentit, non prohibetur præcepto: *non concupisces*. p. 33. n. 3. in quo sensu concupiscentia ab Augustino, & Tridentino dicatur peccatum. *ibid.* Clemens XI. in constitutione *unigenitus* damnavit propositiones quesnellianas, in quibus continentur propositiones Baji. p. 18. n. 1. Bajum, & Quesnellium loqui de charitate sanctificante, probat instructio Pastoralis Gallicanæ Ecclesiæ. p. 18. n. 1. hæc instructio magni est facienda. p. 19. n. 2. illa propositio Baji: *omnis humana actio deliberata, est Dei dilectio, vel mundi: si Dei, charitas Patris est, si mundi, concupiscentia carnis, hoc est, mala est*, varios continet errores. p. 35. n. 4. ac p. 51. n. 14. 15. & 16. quomodo sententia Baji, & Augustinianorum Theologorum differant? p. 36. Coroll. 1. & 2. in sensu Baji non datur peccatum veniale, sed omne peccatum meretur damnationem. p. 37. n. 1. Apologiæ Baji nulla ratio est habenda. p. 41. n. 4. & 5. an Janfenius agnoverit charitatem actualem ab habituali distinctam? vel idem senserit cum cum Bajo? p. 45. n. 7. an, & in quo differat Janfenius à Bajo, & Quesnellio? p. 45. n. 7. Norisius S. R. E. Card. de Janfenismo non semel est insimulatus. præf. pag. XV. n. 3. quomodo explicat propositiones Baji? p. 13. n. 8. Nicolaus Givardi qualiter explicet propositiones Baji? p. 13. n. 9. vocabulum charitatis tempore Baji denotabat charitatem sanctificantem. p. 15. n. 2. gratiam actualem, & habitualement Bajus non distinguit. p. 10. n. 4. ac p. 11. n. 6. non aliam agnoscit, quam sanctificantem. pag. 17. n. 5. & 6. ac pag. 37. n. 1. & seq. aut si agnoscit actualem, ait illam facere ea munera, quæ juxta Catholicos facit charitas habitualis. *ibid.* ac pag. 14. n. 1. & seq. in sensu Baji datur justificatio sine remissione peccatorum. p. 15. n. 3. & 4. ac p. 48. n. 11. item p. 74. n. 5. Bajus frustra conqueritur, sibi per calumniam affectas esse propositiones 35. & 40. damnatas. p. 16. n. 4. & seq. Bellelli optime exposuit propositionem 31. & 32. Baji. p. 74. n. 5. P. Berti probat, quod in opere suo de *Theologicis discipli-*  
*R. P. Berti Theol. Tom. IX.*

*nis* non inveniatur ulla nota Bajanismi, sed quod Bajus ubique ab ipso perstringatur. pag. 52. n. 1. tot. Cap. II. P. Bellelli Fulgentius rejecit propositionem 38. Baji in quocunque perverso sensu acceptam. pag. 65. n. 1. tot. cap. III.

*Baji articulus XXVII.* iste est: *integritas primæ creationis non fuit indebita humane naturæ exaltatio, sed naturalis ejus conditio*. p. 87. n. 1. quomodo articulus iste exponatur ab Anonymo? p. 79. n. 2. quomodo hæc propositio: *Status naturæ puræ est impossibilis*: explicetur ab Augustinianis, quomodo à Bajo? p. 79. n. 2. & 3. & seq. ac p. 101. n. 6. item. p. 102. n. 1. & 2. Bajus ait: originalem justitiam, integritatem, immunitatem à morte &c. esse proprietates Adamo ante lapsum naturaliter debitas: ita, ut gratia, Sanctitas, & justitia respectu nostri sint dona supernaturalia post lapsum, quæ fuissent naturalia, si Adam non peccasset. p. 87. n. 1. hæc Baji opinio colligitur ex aliis ipsius propositionibus pariter damnatis. p. 94. n. 1. & seq. tot. §. II. & III. ac confirmatur ex propositione. 35. quesnelli. p. 99. n. 1. tot. §. IV. afferuntur censuræ latæ in 27. propositionem Baji. p. 88. n. 1. & seq. Bellarminus in sententia de statu naturæ puræ Bajum, Lutherum, & Calvinum hæreseos reos pronuntiat, quia putant justitiam, & integritatem originalem non fuisse donum supernaturale. p. 88. n. 3. ac pag. 99. n. 1. & seq. ex sententia Baji, Lutheri, Pelagii sequeretur, Angelum, & Adamum sine gratia supernaturali habuisse meritum vitæ æternæ, Deumque esse finem ultimum hominis solum naturalem. p. 89. n. 5. Bajus naturalem animæ vitam in S. Spiritûs vivificatione constituit. p. 96. n. 1. triplici sensu aliquid juxta Bajum dicitur naturale. p. 98. n. 8. quomodo secundum Bajum originalis justitia, gratia, Sanctitas, & integritas fuerint dona naturalia? p. 117. n. 3. merita prima Adami secundum Bajum fuerunt humana, juxta Augustinianos ex arbitrio quidem, sed auxilio gratiæ supernaturalis derivata sunt. p. 102. n. 2. Bellelli defenditur, quod non inciderit in errorem Baji docendò, creaturæ rationali inesse naturaliter appetitum ad ipsam visionem Dei intuitivam. p. 103. n. 2. & seq. quid Norisius senserit de propositione LV. Baji? p. 92. n. 12. ac p. 108. n. 2. non est in Bajo damnata eorum opinio, qui tradunt, non posse creaturam rationalem condi à Deo cum perduelli concupiscentia. pag. 107. n. 1. tot. §. VII. quot errores continentur in 27. propositione Bajana? p. 115. Coroll. I. quantum ab his dissent Au-

gustiniani? p. 115. Coroll. II. juxta Bajum nec Adamus supernaturalibus habitibus fidei, spei, & charitatis donatus fuit, nec egebat gratia supernaturali ad servandam legem, & consequendam beatitudinem. pag. 115. Coroll. I. contrarium docent Augustiniani. p. 115. Coroll. II. ac p. 107. n. 1. & seq. tot. §. VII. item p. 126. n. 1. §. III. & IV. Anonymus mutilata recenset Baji Loca. p. 117. n. 3. quomodo intelligenda propositio Baji. 69? p. 119. num. 8. cur damnata hæc propositio Baji? Deus non potuisset ab initio creare creaturam rationalem, qualis nunc nascitur. p. 119. n. 9. Berti refutat damnatum sensum 27. propositionis Baji, & aliarum spectantium ad primam creaturæ rationalis conditionem. p. 124. n. 1. tot. Cap. II. solvuntur objectiones Anonymi, quibus probare vult. in libris Berti deprehendi sensum damnatum propositionis. 27. Baji. p. 129. n. 1. tot. §. VI. ac p. 116. n. 1. tot. §. IX. Bellelli docuit, statum naturæ puræ esse impossibilem. p. 132. n. 1. sed non in sensu propositionis 27. Baji. *ibid.* & seq. tot. Cap. III. solvuntur objectiones Anonymi, quibus probare nititur, Bellelli deviasse ad sensum damnatæ propositionis. 27. Baji. pag. 137. n. 1. tot. §. VI. in quo sensu sit damnata propositio 53. Baji? p. 144. n. 5. item propositio 69. ac propositio. 70? *ibid.*

*Bajus*: quo sensu proscripti sint articuli Baji. XXXIV. & XXXVI. p. 157. n. 1. ex his propositionibus infert Vasquez, Bajum damnatum esse, quia nolebat bonam aliquam charitatem admittere sine charitate justificante. p. 158. n. 2. Vasquesio assentiuntur alii Doctores *ibid.* & seq. quid Doctores senserint de propositione 34. Baji? p. 158. n. 2. & seq. propositiones. 25. & 26. Baji sunt: *omnia opera infidelium sunt peccata, & Philosophorum virtutes sunt vitia.* p. 162. n. 1. in quo sensu damnatæ hæc propositiones? *ibid.* qualiter eam explicant Doctores? *ibid.* & seq. eandem propositionem Bajus intellexit de peccatoribus. *ibid.* item p. 179. n. 1. & seq. Baji propositio 28. & 29. damnata nullum opus bonum admittit sine fide perfecta, & gratia sanctificante. p. 167. n. 1. & seq. Bajus putat, liberum arbitrium sine habitualli gratia nil valere, nisi ad peccandum. p. 167. n. 1. Vasquez quale iudicium ferat de propositione 28. & 29. Baji? p. 167. n. 2. Turrianus quale iudicium ferat de propositione 28. & 29. Baji? pag. 168. n. 3. Norisius quale iudicium ferat de propositione 28. & 29. Baji? p. 168. n. 5. Toletus, & Bellarminus ajunt, damnatam propositionem 29. Baji, quia putabat omne

opus bonum conferre gratiam sanctificantem. p. 168. n. 4. Bajus docuit, opera, quæ fiunt sine gratia sanctificante, esse vitiosa à noxia cupiditate, & ideo peccata. p. 167. n. 1. & seq. quomodo articuli 29. & 28. Baji differant à doctrina Augustinianorum. p. 167. n. 1. & seq. expositio Augustinianorum textus: *omne autem, quod non est ex fide, peccatum est*: non convenit cum dogmate Baji. p. 169. n. 1. ac p. 190. n. 2. S. Augustinus eum explicat de fide Christiana *ibid.* idem faciunt & alii Doctores. *ibid.* & seq. sententia, quæ dicit, omnia opera deliberata in Deum referenda esse ex præcepto: Ab Anonymo per calumniam ut Bajana rejicitur. p. 174. n. 5. sententia Augustinianorum est, quod opera, quæ sunt bona ex officio, non sint virtutes, nisi referantur in Deum, nec tamen esse vitia intrinsecè talia: Bajus autem ait, opera in se etiam bona sine actuali relatione ad Deum esse intrinsecè peccata provenientia à noxia cupiditate. p. 179. n. 1. & seq. ac p. 195. n. 5. in quo sensu opera in se bona, sed sine relatione in Deum facta Augustiniani dicant vitia, & peccata: ac in quo sensu Bajus, quesnellus, & Jansenius? pag. 179. n. 1. & seq. §. VI. quomodo secundum S. Augustinum, & Bajum non dentur opera indifferentia. p. 193. n. 3. Bellelli qualiter explicet præceptum referendi omnia opera in Deum? p. 199. n. 5. immerito Bajaniſta dicitur, *ibid.* Berti in opere suo errores Baji in propositione 35. & 36. contentos aperte rejicit. p. 201. num. 1. & seq. item & alios in propositione 25. 26. 28. & 29. repertos. p. 202. n. 1. §. II. & III. Berti non explicat in sensu Baji textum illum; *omne, quod non est ex fide, peccatum est.* p. 203. n. 1. & seq. Berti rejicit sensum Baji in textu illo: *sive manducatis, sive bibitis &c.* p. 204. n. 1. & seq. quid Berti doceat de timore, spe, & fide à charitate separatis? an faveat Bajo? pag. 204. n. 5. & 6. ac p. 211. n. 4. Berti non est Bajaniſta, nec rejicit omnem charitatem Dei naturalem. p. 206. n. 1. solvuntur objectiones Anonymi, quibus probare nititur, Berti esse Bajanum, & ejus doctrinam renovare errores Baji in propositionibus 35. 36. 25. 26. 28. & 29. contentos. p. 206. n. 1. & seq. Berti non consentit Bajo circa opera infidelium. p. 207. n. 2. Berti non tenet sententiam Baji in materia de libero arbitrio, ejusque viribus, si est sine gratia. pag. 210. n. 3. Bellelli rejicit pravam sensum propositionis. 35. & 36. Baji. p. 215. n. 1. & seq. Bellelli non consentit Bajo in materia de libero arbitrio. p. 217. n. 1. §. III. an Bellelli

- lelli Bajum sit secutus explicandò textum: *omne, quod non est ex fide, peccatum est?* p. 218. n. 1. §. IV. Bellelli Bajo adversatur in sententia de operibus deliberatis in Deum referendis. p. 219. n. 1. §. V. Bellelli contra Bajum admittit fidem, spem, timorem sine charitate esse actus in substantia bonos. p. 219. n. 4. §. 6. & 7. ac pag. 226. n. 4. an Baji propositiones sint damnatae ob doctrinam, vel ob acerbiorum, quam continent censuram? p. 221. num. 1.
- S. *Basilii M.* in verbis: *omnia vestra cum charitate fiant*, agnoscit præceptum opera deliberata referendi in Deum. p. 174. num. 3.
- Beatitudo*: charitas Beatitudinis homini est congenita, & hæc potest esse sine charitate habituali, & sine cupiditate noxia. p. 36. Coroll. I. ac p. 55. n. 1. 2. & 3. item pag. 67. num. 1. 2. & 3. ac p. 75. n. 6. & 7. juxta Bajum nec Adamus supernaturalibus habitibus fidei, spei, & charitatis donatus fuit, nec egebat gratia supernaturali ad servandam legem, & consequendam beatitudinem. p. 115. Coroll. I. contrarium docent Augustiniani. p. 115. Coroll. II. ac p. 107. n. 1. & seq. tot. §. VII. item. p. 126. n. 1. §. III. & IV. Bellelli docet, Angelos, & Adamum sine gratia supernaturali non potuisse legem servare, aut beatitudinem consequi. p. 135. n. 2.
- Bellarminus Robertus S. R. E. Card.* ejus sententia de charitate Dei, tanquam Auctoris Naturæ. p. 73. n. 3. an Bellarminus, Toletus, & Vasquez docuerint, nullam tentationem vinci posse sine gratia. p. 12. num. 7. Bellarminus in sententia de statu naturæ puræ Bajum, Lutherum, & Calvinum hæreseos reos pronuntiat, quia putant, justiciam, & integritatem originalem non fuisse donum supernaturale. p. 88. n. 3. ac p. 59. n. 1. & seq. Bellarminus admittit in homine appetitum innatum videndi Deum. p. 105. n. 6. quid Bellarminus sentiat de concupiscentia? p. 111. n. 10. Bellarminus quid de charitate Dei, ut Auctoris naturæ sentiat? p. 160. n. 6. Bellarminus, & Toletus ajunt, damnatam propositionem 29. Baji, quia putabat omne opus bonum conferre gratiam sanctificantem. p. 168. n. 4.
- P. *Bellelli Fulgentius* rejecit propositionem 38. Baji in quocunque perverso sensu acceptam. p. 65. n. 1. tot. cap. III. Bellelli admittit dari in homine concupiscentiam indeliberatam, à peccato immunem. p. 68. n. 1. & seq. nec in præcepto *non concupisces* comprehensam. *ibid.* objectiones Anonymi contra Bellelli factæ exami-

nantur, & solvuntur. p. 70. n. 1. & seq. tot. §. 3. an secundum Bellelli attritio possit esse sine charitate Dei? p. 71. n. 1. Bellelli doctrina est prorsus eadem cum doctrina S. Fulgentii. pag. 72. num. 1. Bellelli optime exposuit propositionem 31. & 32. Baji. p. 74. n. 5. commendatur habitus, & actus virtutum etiam separati à charitate. p. 36. Coroll. I. ac p. 56. n. 1. & seq. ac in libro Bellelli, cui titulus *mens Augustini*. p. 68. n. 1. & seq. tales sunt actus fidei, spei, timoris, amoris initialis, attritionis. p. 69. n. 1. & seq. tot. cap. III. Anonymi in Bellelli multiplicata calumniæ. p. 65. n. 1. & seq. tot. cap. III. calumniam quoque mendaciter inflat. p. 72. n. 2. calumnias auget Anonymus. p. 82. n. IV. Bellelli defenditur, quod non inciderit in errorem Baji docendò, creaturæ rationali inesse naturaliter appetitum ad ipsam visionem Dei intuitivam. p. 103. n. 2. & seq. Bellelli docuit, statum naturæ puræ esse impossibilem. p. 132. n. 1. sed non in sensu propositionis 27. Baji. *ibid.* & seq. tot. cap. III. Bellelli nullibi dona gratiarum inter naturæ proprietates connumerat. p. 133. n. 1. tot. §. II. Bellelli gratiam sanctificantem in statu innocentie ad meritum vitæ æternæ necessariam esse docet. p. 134. n. 1. tot. §. III. Bellelli agnovit gratiam, & alia dona supernaturalia, in prima Angelorum, & Adami conditione. p. 135. tot. §. IV. Bellelli docuit, dona Adæ collata fuisse gratiam propriè dictam. p. 135. n. 1. tot. §. V. Bellelli docuit, Angelos, & Adamum sine gratia supernaturali non potuisse legem servare, aut beatitudinem consequi. p. 135. n. 2. solvuntur objectiones Anonymi, quibus probare nititur, Bellelli deviasse ad sensum damnatæ propositionis 27. Baji. p. 137. n. 1. tot. §. VI. Bellelli qualiter explicet præceptum referendi omnia opera in Deum? p. 199. n. 5. immeritò Bajanista dicitur. *ibid.* Bellelli rejecit prævum sensum propositionis 35. & 36. Baji. p. 215. n. 1. & seq. an Bellelli docuerit, Deum posse coli viribus naturalibus sine gratia? p. 216. n. 1. §. I. Bellelli non docuit, omnia opera infidelium esse peccata, & virtutes Philosophorum esse vitia. p. 216. n. 1. §. II. Bellelli non consentit Bajo in materia de libero arbitrio. p. 217. n. 1. §. III. an Bellelli Bajum sit secutus explicandò textum: *omne, quod non est ex fide, peccatum est?* p. 218. n. 1. §. IV. Bellelli Bajo adversatur in sententia de operibus deliberatis in Deum referendis. p. 219. n. 1. §. V. Bellelli contra Bajum admittit fidem, spem, timorem sine charitate esse actus in substantia bonos. p. 219. n. 4. §. 6. &

7. ac p. 226. n. 4. Anonymi objectiones adversus Bellelli colliguntur, & exfuffantur. p. 221. n. 1. & seq. §. VI. Bellelli sententia de attritione explicatur. p. 226. num. 4.

**BENEDICTUS XIV.** P. M. quo præclaro elogio Norisius à BENEDICTO XIV. P. M. honestetur. p. XV. n. III.

**P. Berti** probat, quod in opere suo de Theologicis disciplinis non inveniatur ulla nota Bajanismi, sed quod Bajus ubique ab ipso perstringatur. p. 52. n. 1. tot. cap. II. quas in Berti calumnias Anonymus proferat? p. 58. n. 1. ejus objectiones contra Berti productæ examinantur. p. 58. n. 1. & seq. Berti refutat damnatum sensum. 27. propositionis Baji, & aliarum spectantium ad primam creaturæ rationalis conditionem. p. 124. n. 1. tot. cap. II. Berti docet, Adamo, & Angelis gratiam propriè dictam collatam esse. p. 127. n. 1. tot. §. V. solvuntur objectiones Anonymi, quibus probare vult, in libris Berti deprehendi sensum damnatum propositionis 27. Baji. p. 129. n. 1. tot. §. VI. ac p. 116. n. 1. tot. §. IX. Berti in opere suo errores Baji in propositione 35. & 36. contentos apertè rejicit. p. 201. n. 1. & seq. item & alios in propositione 25. 26. 28. & 29. repertos p. 202. n. 1. §. II. & III. Berti non explicat in sensu Baji textum illum: *omne quod non est ex fide peccatum est*. p. 203. n. 1. & seq. Berti rejicit sensum Baji in textu illo: *sive manducatis, sive bibitis &c.* p. 204. n. 1. & seq. quid Berti doceat de timore, spe, & fide à charitate seperatis? an faveat Bajo? p. 204. n. 5. & 6. ac p. 211. n. 4. Berti non est Bajanista, nec rejicit omnem charitatem Dei naturalem. p. 206. n. 1. solvuntur objectiones Anonymi, quibus probare nititur, Berti esse Bajanum, & ejus doctrinam renovare errores Baji in propositionibus 35. 36. 25. 26. 28. & 29. contentos. p. 206. n. 1. & seq. Berti non consentit Bajo circa opera infidelium. p. 207. n. 2. Berti non tenet sententiam Baji in materia de libero arbitrio, ejusque viribus, si est sine gratia. p. 210. n. 3. quid Berti sentiat de gratia? p. 212. n. 4.

**Bibliotheca Jansenistica.** p. 33. n. 3.

**Bibo:** quomodo intelligenda verba illa? *sive ergo manducatis, sive bibitis. &c. omnia in gloriam Dei facite?* p. 171. n. 1. & seq. an hæc verba contineant præceptum, quo quilibet deliberatè agens teneatur opera sua virtualiter referre in Deum? p. 171. n. 1. & seq. ita, ut secus opera non sint bona ex omni parte? *ibid.* & seq. solvuntur objectiones Anonymi contra expositionem textus *sive manducatis, sive*

*bibitis &c.* p. 195. n. 5. contra præceptum referendi omnia opera in Deum. p. 195. n. 5. Berti rejicit sensum Baji in textu illo *sive manducatis, sive bibitis &c.* p. 204. n. 1. & seq.

**Bissy Henricus** S. R. E. Card. quid senserit de sensu propositionum Queshnellii circa gratiam Adami? p. 100. n. 3. Queshnellium & Lutherum in materia de operibus infidelium convenire docent Languet, & Bissy. p. 185. n. 16.

**Bona S. R. E. Card.** in verbis: *omnia vestra cum charitate fiant*, agnoscit præceptum, opera deliberata referendi in Deum. p. 174. n. 5. 6 & 7. quid dicendum de libro, vel Epistola Card. Bonæ defendentis doctrinam Germani Philalethis Eupistini? p. 175. n. 6. & 7.

**Brancatus Laurentius** demonstrat, gratiam ab Augustino constitui in inspiratione S. Charitatis. p. 62. n. 5.

## C.

**Cabeliau Emanuel** docet, propositionem 38. Baji loqui in sensu charitatis sanctificantis. p. 28. n. 4.

**Cælestius**, Pelagius, & Julianus docent, Adamum, & Evam mortales secundum corpus creatos esse. refutantur ab Augustino, & Augustinianis. p. 114. n. 7.

**Calvinus:** omnes actiones peccatoris non esse peccata, probatur ex Tridentino contra Lutherum, & Calvinum. p. 22. n. 7. & seq. ac pag. 33. num. 2. & seq. Bellarminus in sententia de statu naturæ puræ Bajum, Lutherum, & Calvinum hæreseos reos pronuntiat: quia putant justitiam, & integritatem originalem non fuisse donum supernaturale. p. 88. n. 3. ac p. 99. n. 1. & seq.

**Casuisa:** Apologia Casuistarum rejecta à Galliarum Episcopis, ubi reprobat sententiam de operibus in Deum referendis. p. 176. n. 8.

**Catholicus:** quomodo fiat justificatio in sensu Catholicorum, & quomodo fiat in sententia Baji? p. 40. n. 4.

**Charitas:** sententia, quod opera in seetiam bona, bona non sint, si non fiant ex charitate actuali, per quam referuntur in Deum, non est contenta in propositione 38. Baji. p. 5. n. 4. & 5. in sensu Baji, cui assentitur Queshnellius, omnes actus, qui non procedunt ex charitate habituali, sunt peccata, etsi sint actus fidei, spei, &c. p. 4. n. 2. & seq. tot. cap. I. in sensu Baji actus amoris initialis, qui non procedit ex charitate habituali est peccatum. p. 4. n. 2. & seq. tot. cap. I. reprobatur ostend.

# I N D E X.

ostendendò, quòd actus charitatis ante justificationem elicitus non sit peccatum, sed tantum opus non meritorium vitæ æternæ. p. 22. n. 7. & seq. tot. cap. I. gratia Spiritus S. movens ad actus charitatis non justificat peccatorem, sed ad justificationem disponit. p. 11. n. 6. & seq. tot. cap. I. propositio Baji XXXVIII. hæc est: *omnis amor creature rationalis, aut vitiosa est cupiditas, qua mundus diligitur, quæ à Joanne prohibetur, aut laudabilis illa charitas, qua per Spiritum S. in corde diffusa Deus amatur.* p. 3. n. 1. ejus sensus multiplex. p. 4. n. 1. & seq. an loquatur de charitate actuali, vel habituali? *ibid.* Anonymus putat damnatam propositionem 38. Baji in sensu charitatis actualis. p. 6. n. 5. & 6. Augustinenses putant, eam damnatam in sensu charitatis habitualis. p. 7. n. 7. Augustinianos defendunt, Anonymum verò impugnant Theologi scribentes de damnata propositione 38. Baji ante constitutionem *unigenitus*. p. 8. n. 1. & seq. tot. § II. Anonymum refutant, & Augustinensibus patrocinantur rationes. p. 14. n. 1. & seq. tot. § III. ostenditur etiam, Authores, qui scripserunt post constitutionem *unigenitus* asserere articulum Baji 38. in sensu charitatis habitualis, & gratiæ sanctificantis esse damnatum. p. 18. n. 1. & seq. tot. § IV. Augustiniani scribentes post constitutionem *unigenitus* propositionem Baji in sensu charitatis habitualis acceperunt. p. 26. n. 1. tot. § V. referuntur alii pravi sensus propositionis 38. Baji. p. 32. n. 1. tot. § VII. solvuntur objectiones Anonymi probantis propositionem 38. Baji non esse damnatam in sensu charitatis, & cupiditatis habitualis. p. 37. n. 1. & seq. tot. § VIII. Anonymus objectiones sibi fingit, quas ipse non solvit. p. 46. n. 10. hæsitat de rebus certissimis. *ibid.* & seq. Quenellius, & Bajus tantum duo principia admittunt, charitatem prædominantem, seu gratiam sanctificantem, & cupiditatem habitualement. p. 20. n. 3. & seq. in quo sensu propositio hæc: *amor, qui non ordinatur in Deum, tanquam finem ultimum, vitiosus est.* sit Bajana? p. 42. n. 4. Bajum, & Quenellium loqui de charitate sanctificante, probat instructio Pastoralis Gallicanæ Ecclesiæ. p. 18. n. 1. hæc instructio magni est facienda. p. 19. n. 2. refutatur Querela Quenellii, quòd per calumniam dicatur, ipsum solam admittere gratiam, & charitatem sanctificantem. p. 24. n. 9. docentes, quòd Quenellii propositiones loquantur de charitate habituali, gravissimis nituntur fundamentis. p. 30. n. 1. & seq. eaque ex *R. P. Bertj Theol. Tom. IX.*

propositionibus ipsius Quenellii desumuntur. *ibid.* Quenellius docuit, primam gratiam, quam Deus concedit peccatori, esse remissionem peccatorum. p. 31. n. 5. qui dicunt, propositionem 38. Baji, loqui de charitate actuali, & cupiditate actuali, non eximunt eum à damnatione. p. 32. n. 2. & seq. acp. 37. n. 1. unde Augustiniani inter noxiam cupiditatem, & charitatem per Spiritum S. diffusam propugnant amorem medium, qui oritur ex inclinatione naturali, ut amor Beatitudinis, amor Parentum, imò & ipse amor Dei initialis. p. 33. n. 2. illa propositio Baji: *omnis humana actio deliberata, est Dei dilectio, vel mundi, si Dei, charitas Patris est, si mundi, concupiscentia carnis, hoc est, mala est.* varios continet errores. p. 35. n. 4. acp. 51. n. 14. 15. & 16. an Jansenius agnoverit charitatem actualem ab habituali distinctam, vel idem senserit cum Bajo? p. 45. n. 7. an & in quo differat Jansenius à Bajo, & Quenellio? p. 45. n. 7. inter justum, & peccatorem non datur medium, bene verò inter cupiditatem habitualement, & charitatem habitualement mediant actus fidei, spei &c. p. 47. n. 10. vocabulum charitatis tempore Baji denotabat charitatem sanctificantem. p. 15. n. 2. charitas beatitudinis homini est congenita, & hæc potest esse sine charitate habituali, & sine cupiditate noxia. p. 36. Coroll. I. ac p. 55. n. 1. 2. & 3. item p. 67. n. 1. 2. & 3. ac p. 75. n. 6. & 7. an secundum Bellelli attritio possit esse sine charitate Dei? p. 71. n. 1. Bellarminus Robertus S. R. E. Card. ejus sententia de charitate Dei tanquam Auctoris naturæ. p. 73. n. 3. sententia, quòd in Sacramento Pœnitentiæ requiratur charitas initialis, quæ tamen non semper justificationem conferat, non potest censura notari. p. 75. n. 5. vindicatur definitio gratiæ, quæ constituitur in illuminatione mentis, & in inspiratione charitatis. p. 62. n. 5. Brancatus Laurentius: Macedo Franciscus: Petavius Dionysius, concilium Milevitanum, Dechamps Stephanus demonstrant gratiam ab Augustino constitui in inspiratione S. charitatis. p. 62. n. 5. commendantur habitus, & actus virtutum etiam separati à charitate. p. 36. Coroll. I. acp. 56. n. 1. & seq. ac in libro Bellelli, cui titulus *Mens Augustini*. p. 68. n. 1. & seq. tales sunt actus fidei, spei, timoris, amoris initialis, & attritionis. p. 69. n. 1. & seq. tot. cap. III. juxta Bajum nec Adamus supernaturalibus habitibus fidei, spei, & charitatis donatus fuit, nec egebat gratia supernaturali ad servandam legem, & consequendam beatitudinem, p. 115. Coroll.

roll. I. contrarium docent Augustiniani. p. 115. Coroll. II. ac p. 107. n. 1. & seq. tot. §. VII. quo sensu proscripti sint articuli Baji? XXXIV. & XXXVI. p. 157. n. 1. ex his propositionibus infert Vasquez, Bajum damnatum esse, quia nolebat bonam aliquam charitatem admittere, sine charitate iustificante. p. 158. n. 2. Vasquesio assentiuntur alii Doctores. *ibid.* & seq. quid Doctores senserint de propositione. 34. Baji? p. 158. n. 2. & seq. Augustiniani docent, Deum nec ut Auctorem naturæ posse diligere sine gratia ab hominibus post lapsum Adæ. p. 159. n. 4. & seq. idem docent & alii de eadem charitate Dei ut Auctoris naturæ. p. 160. n. 5. & seq. quomodo intelligenda verba illa: *omnia vestra cum charitate fiant?* p. 171. n. 1. an contineant præceptum omnia opera deliberata referendi in Deum? p. 171. n. 1. & seq. qualiter spes sine charitate sit bona? p. 184. n. 14. & 15. qualiter fides sine charitate sit bona? p. 184. n. 14. & 15. solvuntur objectiones Anonymi contra necessitatem gratiæ ad actum charitatis Dei præsentiam. p. 187. n. 1. contra sententiam de operibus infidelium, p. 189. n. 2. contra liberum arbitrium. p. 191. n. 3. contra fidem, spem, & timorem sine charitate elicitos. p. 194. n. 4. contra expositionem textus *sive manducatis, sive bibitis &c.* p. 195. n. 5. contra præceptum referendi omnia opera in Deum. p. 195. n. 5. quoties teneamur elicere actum charitatis? p. 198. n. 5. quid Berti doceat de timore, spe, & fide à charitate separatis? an faveat Bajo? p. 204. n. 5. & 6. ac p. 211. n. 4. Berti non est Bajaniſta, nec rejicit omnem charitatem Dei naturalem. p. 206. n. 1. Bellelli contra Bajum admittit fidem, spem, timorem sine charitate esse actus in substantia bonos. p. 219. n. 4. 5. 6. & 7. ac p. 226. n. 4.

*Clemens XI.* in constitutione *unigenitus* damnavit propositiones Queshellianas, in quibus continentur propositiones Baji. p. 18. n. 1.

*Cognitio*: an creatura rationalis, imago Dei possit quiescere in cognitione abstractiva Dei? p. 137. n. 1.

*Concilium Milevitanum*: demonstrat gratiam ab Augustino constitui in inspiratione S. charitatis. p. 62. n. 5.

*Concupiscentia*: juxta Bajum cupiditas, seu concupiscentia naturalis, quam homo invitus patitur, est peccatum. p. 33. n. 3. cupiditas indeliberata, cui homo liberè non consentit, non prohibetur præcepto *non concupisces*. p. 33. n. 3. in quo sensu concupiscentia ab Augustiniano, & Tri-

dentino dicatur peccatum? *ibid.* illa propositio Baji: *omnis humana actio deliberata est Dei dilectio, vel mundi, si Dei, charitas Patris est, si mundi, concupiscentia carnis, hoc est, mala est.* varios continet errores. p. 35. n. 4. ac p. 51. n. 14. 15. & 16. Bellelli admittit dari in homine concupiscentiam indeliberatam, à peccato immunem. p. 68. n. 1. & seq. nec in præcepto *non concupisces* comprehensam. *ibid.* quid Norisius scripserit de concupiscentia? p. 108. n. 2. non est in Bajo damnata eorum opinio, qui tradunt, non posse creaturam rationalem condi à Deo cum perduelli concupiscentia. p. 107. n. 1. tot. §. VII. concupiscentiam esse in se malam, ait contentsonus Du-Hamel, Herminier, Petavius, & Augustiniani. p. 109. n. 5. & seq. appetitus tendens in objectum secundum sensum delectabile non est ipsa concupiscentia, ut putant Pelagiani. p. 109. n. 7. quid S. Thomas sentiat de concupiscentia? p. 110. n. 7. & 8. quid Soto sentiat de concupiscentia? p. 110. n. 9. quid Bellarminus sentiat de concupiscentia? p. 111. n. 10. ex concupiscentia, & morte tanquam effectibus ostenditur contra Pelagianos peccatum originale. p. 113. n. 6. idem probatur contra Manichæos. *ibid.* mors, & concupiscentia nequeunt Deum habere Auctorem, sed sunt pœna peccati. p. 114. n. 8.

*Conditio*: an integritas creationis debita fuerit creaturæ innocenti? ac conditio naturalis? an verò donum naturæ superadditum beneficentia conditoris? pag. 80. n. 3. & seq.

*Constitutio unigenitus*: Doctores ante, & post hanc scribentes docent, propositionem 38. Baji intelligendam esse de charitate habituali. p. 8. n. 1. & seq. ac p. 18. n. 1. & seq.

*Contentsonus Vincentius* quid sentiat de articulis Baji? p. 11. n. 6. contentsonus ait, concupiscentiam esse in se malam. p. 109. n. 5. & seq. contentsonus quid sentiat de operibus infidelium, & peccatorum. pag. 165. n. 7.

*Coronellus* quid sentiat de operibus infidelium, & peccatorum. p. 167. n. 10.

*Corpus*: Pelagius, Coelestius, & Julianus docent, Adamum, & Evam mortales secundum corpus creatos esse: refutantur ab Augustino, & Augustinianis. p. 114. num. 7.

*Creatio*: an integritas creationis debita fuerit creaturæ innocenti? ac conditio naturalis? an verò donum naturæ superadditum beneficentia conditoris? p. 80. n. III. & seq.

*Creata*

*Creatura*: Bellelli defenditur, quod non inciderit in errorem Baii docendò, creaturæ rationali ineffe naturaliter appetitum ad ipsam visionem Dei intuitivam, p. 103. n. 2. & seq. non est in Bajo damnata eorum opinio, qui tradunt, non posse creaturam rationalem condi à Deo cum perduelli concupiscentia. p. 107. n. 1. tot. §. VII. qui impugnant Statum naturæ puræ, negant creaturam rationalem condi potuisse obnoxiam morti. p. 111. n. 1. immortalitas tamen non naturale, sed supernaturale donum fuisset. p. 111. n. 1. & seq. cur damnata hæc propositio Baii? *Deus non potuisset ab initio creare creaturam rationalem, qualis nunc nascitur.* p. 119. num. 9. Berti refutat damnatum sensum 27. propositionis Baii, & aliarum spectantium ad primam creaturæ rationalis conditionem. p. 124. n. 1. tot. Cap. II. an creatura rationalis, imago Dei, possit quiescere in cognitione abstractiva Dei? p. 137. n. 1. an creaturæ rationali debeatur gratia, & media alia necessaria supposita gratuita elevatione ad visionem Dei intuitivam? p. 147. n. 6.

*Cupiditas*: Propositio Baii XXXVIII. hæc est: *omnis amor creaturæ rationalis aut vitiosa est cupiditas, qua mundus diligitur, quæ à Joanne prohibetur, aut laudabilis illa charitas, qua per Spiritum S. in corde diffusa Deus amatur.* p. 3. n. 1. hujus propositionis sensus multiplex. p. 4. n. 1. & seq. an loquatur de cupiditate actuali, vel habituali? *ibid.* Anonymus putat, hanc propositionem Baii esse damnatam in sensu cupiditatis actualis. p. 6. n. 5. & 6. Augustiniani econtra probant, eam damnatam esse in sensu cupiditatis habitualis. p. 7. n. 7. contra Anonymum Augustiniani Theologi defenduntur Auctoritate Doctorum, gravitate rationum, & solutione objectionum. p. 8. n. 1. & seq. tot. Cap. I. vid. *Charitas*, Bajus docuit, omnia opera hominis peccatoris procedere ex cupiditate mala, adeoque esse intrinsicè peccata. p. 18. n. 1. & seq. tot. Cap. I. refutatur. *ibid.* juxta Bajum cupiditas, seu concupiscentia naturalis, quam homo invitus patitur, est peccatum. pag. 33. n. 3. cupiditas indeliberata, cui homo liberè non consentit, non prohibetur præcepto *non concupisces.* p. 33. n. 3. in quo sensu concupiscentia ab Augustiniano, & Tridentino dicatur peccatum? *ibid.* inter justum, & peccatorem non datur medium, benè verò inter cupiditatem habitualem, & charitatem habitua-lem mediant actus fidei, spei &c. p. 47. n. 10. Charitas Beatitudinis homini est congenita, & hæc potest esse sine chari-

tate habituali, & sine cupiditate noxia. p. 36. Coroll. I. ac p. 55. n. 1. 2. & 3. item p. 67. n. 1. 2. & 3. ac p. 75. n. 6. & 7. naturalis amor homini eongenitus non oritur ex vitiosa cupiditate. p. 36. Coroll. I. ac pag. 55. num. 1. 2. & 3. item pag. 67. n. 1. 2. & 3. ac pag. 75. n. 6. & 7. Bajus docuit, opera, quæ fiunt sine gratia sanctificante, esse vitiosa à noxia cupiditate, & ideo peccata. p. 167. n. 1. & seq. sententia Augustinianorum est, opera, quæ sunt bona ex officio, non esse virtutes, nisi referantur in Deum, nec tamen esse vitia intrinsicè talia: Bajus autem ait, opera in se etiam bona sine actuali relatione ad Deum esse intrinsicè peccata provenientia à noxia cupiditate. p. 179. n. 1. & seq. ac p. 195. n. 5.

## D.

*Damnatio*: in sensu Baii non datur peccatum veniale, sed omne peccatum meretur damnationem. p. 37. n. 1.

*Debitum*: an vox naturalis idem significet ac vox *debitum*, & supernaturalis idem ac *indebitum*? p. 139. n. 2.

*Debitus*: an integritas creationis debita fuerit creaturæ innocenti? ac conditio naturalis? an verò donum naturæ superadditum beneficentia conditoris? p. 80. n. 3. & seq. Bajus ait: Originalem justitiam, integritatem, immunitatem à morte &c. esse proprietates ante lapsum naturaliter debitas: ita, ut gratia, Sanctitas, & justitia respectu nostri sint dona supernaturalia post lapsum, quæ fuissent naturalia, si Adam non peccasset. pag. 87. n. 1. hæc Baii opinio colligitur ex aliis ipsius propositionibus pariter damnatis. p. 94. n. 1. & seq. tot. §. II. & III. ac confirmatur ex propositione 35. Quesnellii. p. 99. n. 1. tot. §. IV.

*Decamps Stephanus* demonstrat gratiam ab Augustino constitui in inspiratione S. Charitatis. p. 62. n. 5.

*Delectabilis*: appetitus tendens in objectum secundum sensum delectabile non est concupiscentia ipsa, ut putant Pelagiani. p. 109. n. 7.

*Desfrant Bernardus* docet, propositionem. 38. Baii loqui in sensu charitatis Sanctificantis. p. 27. n. 2. quid Desfrant teneat de propositione 35. Quesnellii? pag. 121. num. 11.

*Deus*: sententia, quod opera in se etiam bona, bona non sint, si non fiant ex charitate actuali, per quam referuntur in Deum, non est contenta in propositione 38. Baii. p. 5. n. 4. & 5. item p. 58. n. 1. tot. Cap. I. K k 2 II. &

II. & III. ex sententia Baii, Lutheri, Pelagii sequeretur, Angelum, & Adamum sine gratia supernaturali habuisse meritum vitæ æternæ, Deumque esse finem ultimum hominis solum naturalem. p. 89. n. 5. Bellelli defenditur, quod non inciderit in errorem Baii docendô, creaturæ rationali inesse naturaliter appetitum ad ipsam visionem Dei intuitivam. p. 103. n. 2. & seq. Scotus, & Maffrius agnoscunt in creatura rationali appetitum innatum videndi Deum, p. 103. n. 2. impossibilitas Status naturæ puræ probatur ex innato appetitu videndi Deum. p. 103. n. 1. & seq. non est in Bajo damnata eorum opinio, qui tradunt, non posse creaturam rationalem condi à Deo cum perduelli concupiscentia. pag. 107. num. 1. tot. §. VII. mors, & concupiscentia nequeunt Deum habere Auctorem, sed sunt pœna peccati. p. 114. n. 8. cur damnata hæc propositio Baii? *Deus non potuisset ab initio creare creaturam rationalem, qualis nunc nascitur.* p. 119. n. 9. Gavardi tenet. in nullo statu Deum diligi posse tanquam Auctorem naturæ super omnia sine gratia supernaturali. p. 121. n. 12. Deus nequit diligi super omnia solius naturæ viribus. p. 137. n. 1. an creatura rationalis, imago Dei possit quiescere in cognitione abstractiva Dei? pag. 137. n. 1. an creaturæ rationali debeatur gratia, & media alia necessaria supposita gratuita elevatione ad visionem Dei intuitivam? pag. 147. n. 6. Vasquez docuit, Deum à nobis non posse diligi amore amicitiae sine gratiæ moventis auxilio, nec in statu naturæ innocentis, nec in statu naturæ lapsæ. p. 158. n. 1. nec ut finis naturalis, nec ut finis supernaturalis *ibid.* idem sentiunt & alii *ibid.* & seq. Augustiniani docent, Deum nec ut Auctorem naturæ posse diligi sine gratia ab hominibus post lapsum Adæ. p. 159. n. 4. & seq. idem docent & alii de eadem charitate Dei ut Auctoris naturæ. p. 160. n. 5. & seq. quomodo intelligenda verba illa? *sive ergò manducatis sive bibitis &c. omnia in gloriam Dei facite* p. 171. n. 1. & seq. an hæc verba contineant præceptum, quo quilibet deliberatè agens teneatur opera sua virtualiter referre in Deum? p. 171. n. 1. & seq. ita, ut secus opera non sint bona ex omni parte? *ibid.* & seq. quomodo intelligenda verba illa: *omnia vestra cum charitate fiant*? p. 171. n. 1. an contineant præceptum, omnia opera deliberata referendi in Deum? p. 171. n. 1. & seq. sententia, quæ dicit, omnia opera deliberata in Deum referenda esse ex præcepto: ab Anonymo per calumniam ut Bajana rejicitur,

p. 174. n. 5. sententia Augustinianorum est opera, quæ sunt bona ex officio, non esse virtutes, nisi referantur in Deum, nec tamen esse vitia intrinsecè talia: Bajus autem ait, opera in se etiam bona sine actuali relatione ad Deum esse intrinsecè peccata provenientia à noxia cupiditate. p. 179. n. 1. & seq. ac p. 195. n. 5. in quo sensu opera in se bona, sed sine relatione in Deum facta Augustiniani dicant vitia, & peccata: ac in quo sensu Bajus, Quesnellus, & Janfenius? pag. 179. n. 1. & seq. §. VI. an peccet mortaliter, qui opera sua non refert in Deum? pag. 186. n. 17. ac p. 199. n. 5. solvuntur objectiones Anonymi contra necessitatem gratiæ ad actum charitatis Dei præsentiam. p. 187. n. 1. contra sententiam de operibus infidelium. p. 189. n. 2. contra liberum arbitrium, p. 191. n. 3. contra fidem, spem, & timorem sine charitate elicitos. p. 194. n. 4. contra expositionem textus *sive manducatis, sive bibitis &c.* p. 195. n. 5. contra præceptum referendi omnia opera in Deum. p. 195. n. 5. explicatur S. Thomas in materia de præcepto referendi omnia opera in Deum. p. 164. n. 5. Bellelli qualiter explicet præceptum referendi omnia opera in Deum? p. 199. n. 5. immeritò Bajaniſta dicitur, *ibid.* quoties homo teneatur opera sua referre in Deum? pag. 197. num. 5. Berti non est Bajaniſta, nec rejicit omnem charitatem Dei naturalem. p. 206. n. 1. an Bellelli docuerit, Deum posse coli viribus naturalibus sine gratia. p. 216. n. 1. §. I. Bellelli Bajo adversatur in sententia de operibus deliberatis in Deum referendis. p. 219. n. 1. §. V. Apostolici textus ad Rom. 14. & 1. ad Corinth. 10. spectantes ad opera in Deum dirigenda afferuntur, & explicantur. p. 169. n. 1. & seq.

*Disciplina:* vid. Berti: P. Berti probat, quod in opere suo de Theologicis disciplinis non inveniatur ulla nota Bajaniſmi, sed quod Bajus ubique ab ipso perstringatur. p. 52. n. 1. tot. Cap. II.

*Donum:* an integritas Creationis debita fuerit creaturæ innocenti? ac conditio naturalis? an verò donum naturæ superadditum beneficentia Conditoris? p. 80. n. III. & seq.

*Le-Drou Petrus Lambertus* docet, propositionem. 38. Baii loqui in sensu charitatis sanctificantis. p. 28. n. 6. Le-Drou in verbis: *omnia vestra cum charitate fiant*, agnoscit præceptum, opera deliberata referendi in Deum? p. 177. n. 9.

# I N D E X.

## E.

**Ecclesia:** Bajum, & Quesnellium loqui de charitate sanctificante, probat instructio Pastoralis Gallicanæ Ecclesiæ. p. 18. n. 1. hæc instructio magni est faciendæ, p. 19. n. 2.

**Elevatio:** an Creaturæ rationali debebatur gratia, & media alia necessaria supposita gratuita Elevatione ad visionem Dei intuitivam. p. 147. n. 6.

**Estius Guilelmus:** quid sentiat de articulis Baji? p. 10. n. 4. Estius Guilelmus, quam tulerit censuram in propositionem 27. Baji? p. 91. n. 10. quid de charitate Dei ut Authoris naturæ sentiat? p. 160. n. 7.

**Eva:** Pelagius, Cœlestius, & Julianus docent, Adamum, & Evam mortales secundum corpus creatos esse, refutantur ab Augustino, & Augustinianis, pag. 114. num. 7.

## F.

**Fides:** in sensu Baji actus fidei ante charitatem sanctificantem elicitus est peccatum, p. 4. n. 2. & seq. tot. Cap. I. II. & III. reprobatum ostendendò, quod actus fidei ante justificationem elicitus non sit peccatum, sed tantum opus non meritorium vitæ æternæ. p. 22. n. 7. & seq. tot. Cap. I. gratia Spiritus S. movens ad actus fidei non justificat peccatorem, sed ad justificationem disponit. p. 11. n. 6. & seq. tot. Cap. I. Quesnellius idem cum Bajo docuit, eodemque modo impugnatur. *ibid.* inter justum, & peccatorem non datur medium, bene verò inter cupiditatem habitualement, & charitatem habitualement mediant actus fidei, spei &c. p. 47. n. 10. juxta Bajum nec Adamus supernaturalibus habitibus fidei, spei, & charitatis donatus fuit, nec egebat gratia supernaturali ad servandam legem, & consequendam Beatitudinem. p. 115. Coroll. I. contrarium docent Augustiniani. p. 115. Coroll. II. ac pag. 107. n. 1. & seq. tot. §. VII. Baji propositio 28. & 29. damnata nullum opus bonum admittit sine fide perfecta, & gratia sanctificante. p. 167. n. 1. & seq. expositio Augustinianorum textus: *omne autem, quod non est ex fide, peccatum est*: non convenit cum dogmate Baji. p. 169. n. 1. ac p. 190. n. 2. S. Augustinus eum explicat de fide Christiana *ibid.* idem faciunt & alii Doctores. *ibid.* & seq. textus ille nequit intelligi de fide Divina. pag. 170. n. 2. & seq. opera infidelium, quæ sunt sine fide  
*L. P. Berti Theol. Tom. IX.*

imperfecta, ac gratia actuali, peccatò evadunt peccati maculam. p. 183. n. 12. qualiter fides sine charitate sit bona? pag. 184. n. 14. & 15. solvuntur objectiones Anonymi contra necessitatem gratiæ ad actum charitatis Dei prætentam. p. 187. n. 1. contra sententiam de operibus infidelium. p. 189. n. 2. contra liberum arbitrium. p. 191. n. 3. contra fidem, spem, & timorem sine charitate elicitos. p. 194. num. 4. contra expositionem textus: *sive manducatis, sive bibitis &c.* p. 195. n. 5. contra præceptum referendi omnia opera in Deum. p. 195. n. 5. Berti non explicat in sensu Baji textum illum: *omne, quod non est ex fide, peccatum est*. p. 203. n. 1. & seq. quid Berti doceat de timore, spe, & fide à charitate separatis? an faveat Bajo? p. 204. n. 5. & 6. ac p. 211. n. 4. an Bellelli Bajum sit secutus explicandò textum: *omne, quod non est ex fide, peccatum est*? p. 218. n. 1. §. IV. Bellelli contra Bajum admittit, fidem, spem, timorem sine charitate esse actus in substantia bonos. p. 219. n. 4. 5. 6. & 7. ac p. 226. num. 4.

**Fontana Jacobus** demonstrat, Quesnellium admisisse solam Charitatem habitualement, & justificantem. p. 23. n. 8. & seq. Fontana concedit, posse refelli propositiones Quesnellianas præscindendò à quæstione de statu naturæ puræ. p. 84. n. VIII. Fontana affirmat, eundem quesnellium negasse in statu innocentiae gratiam supernaturalem. p. 99. n. 1. Fontana quale judicium tulerit de Theologis Augustinianis? pag. 178. num. 10.

**Fruitio:** quid in sententia Augustiniana sit fruitio? p. 72. n. 1.

**P. Fulgentius:** Bellelli doctrina est prorsus eadem cum doctrina S. Fulgentii, p. 72. n. 1. Fulgentius quomodo explicet illud? *omne, quod non est ex fide, peccatum est*. p. 169. n. 1.

## G.

**Gallia:** Apologia Casuistarum rejecta à Galliarum Episcopis, ubi reprobat sententiam de operibus in Deum referendis. p. 176. n. 8.

**Gallicanus:** vid. Ecclesia, propositio: *status naturæ puræ est impossibilis*, in sensu Augustinianorum non rejicitur per instructionem Pastoralem Gallicanam. p. 82. n. IV. & seq. ac p. 100. n. 2.

**Gavardi Nicolaus** qualiter explicet propositiones Baji? pag. 13. n. 9. Gavardi rejicit statum naturæ puræ p. 121. n. 12. Gavardi tenet, in nullo statu Deum diligere posse  
*L. I.*

tanquam Auctorem naturæ super omnia sine gratia supernaturali. pag. 121. n. 12. Gavardi quid ge charitate Dei ut Auctoris naturæ sentiat? p. 162. n. 11.

*Gloria*: quomodo intelligenda verba illa: *sive ergo manducatis, sive bibitis &c. omnia in gloriam Dei facite?* p. 171. n. 1. & seq. an hæc verba contineant præceptum, quo quilibet deliberatè agens teneatur opera sua virtualiter referre in Deum? p. 171. n. 1. & seq. ita, ut secus opera non sint bona ex omni parte? *ibid.* & seq.

*Gonet Joannes Baptista* quid sentiat de articulis Baji? p. 10. n. 4. Gonet quam tulerit censuram in propositionem. 27. Baji? p. 90. n. 9. Gonet quid de charitate Dei ut Auctoris naturæ sentiat? p. 161. n. 9.

*Gratia*: vid. *Charitas*, gratiam actualem, & habitualement Bajus non distinguit. pag. 10. n. 4. ac p. 11. n. 6. non aliam agnoscit, quam sanctificantem. p. 17. n. 5. & 6. ac p. 37. n. 1. & seq. aut si agnoscit actualem, ait illam facere ea munera, quæ juxta catholicos facit charitas habitualis. *ibid.* Tridentinum agnoscit gratiam actualem, vi cujus peccator ad gratiam Sanctificantem disponitur. p. 17. n. 5. an Bellarminus, Toletus, & Vasquez docuerint? nullam tentationem vinci posse sine gratia. p. 12. n. 7. an ab Arausicana Synodo, & Maldonato sit propugnata hæc propositio: *Liberum arbitrium sine gratia actuali non valet, nisi ad peccandum?* p. 12. n. 7. Vindicatur definitio gratiæ, quæ constituitur in illuminatione mentis, & in inspiratione charitatis. p. 62. n. 5. quomodo gratiam definiat S. Augustinus? pag. 62. n. 5. Brancatus Laurentius: Macedo Franciscus: Petavius Dionysius, Concilium Milevitanum, Dechamps Stephanus demonstrant gratiam ab Augustino constitui in inspiratione S. charitatis. p. 62. n. 5. Bajus ait: Originalem justitiam, integritatem, immunitatem à morte &c. esse proprietates Adamo ante lapsum naturaliter debitas, ita, ut gratia, Sanctitas, & justitia respectu nostri sint dona supernaturalia post lapsum, quæ fuissent naturalia, si Adam non peccasset. pag. 87. n. 1. hæc Baji opinio colligitur ex aliis ipsius propositionibus pariter damnatis. p. 94. n. 1. & seq. tot. §. II. & III. ac confirmatur ex propositione Quesnellii. p. 99. n. 1, tot. §. IV. ex sententia Baji, Lutheri, Pelagii sequeretur, Angelum, & Adamum sine gratia supernaturali habuisse meritum vitæ æternæ, Deumque esse finem ultimum hominis solum naturalem. p. 89. n. 5. triplici sensu aliquid juxta Bajum dicitur naturale. p. 98. n. 8. quomodo secundum Bajum originalis justitia, gratia, San-

ctitas, & integritas fuerint dona naturalia? p. 117. n. 3. Fontana affirmat, Quesnellium negasse in statu innocentie gratiam supernaturalem. p. 99. n. 1. Bessy Henricus S. R. E. Card. quid senserit de sensu propositionum Quesnellii circa gratiam Adam? p. 100. n. 3. merita prima Adami secundum Bajum fuerunt humana, juxta Augustinianos ex arbitrio quidem, sed auxilio gratiæ supernaturalis derivata sunt. p. 102. n. 2. Gavardi tenet, in nullo statu Deum diligi posse tanquam Auctorem naturæ super omnia sine gratia supernaturali. pag. 121. n. 12. Berti docet, Adamo, & Angelis gratiam propriè dictam collatam esse. p. 127. n. 1. tot. §. V. Bellelli nullibi dona gratiarum inter naturæ proprietates connumerat. p. 133. n. 1. tot. §. II. Bellelli gratiam sanctificantem in statu innocentie ad meritum vitæ æternæ necessariam esse docet. p. 134. n. 1. tot. §. III. Bellelli agnovit gratiam, & alia dona supernaturalia in prima Angelorum, & Adami conditione. p. 135. tot. §. IV. juxta Bajum nec Adamus supernaturalibus habitibus fidei, spei, & Charitatis donatus fuit, nec egebat gratia supernaturali ad servandam legem, & consequendam beatitudinem. p. 115. Coroll. I. contrarium docent Augustiniani. p. 115. Coroll. II. ac p. 107. n. 1. & seq. tot. §. VII. item pag. 126. n. 1. §. III. & IV. Bellelli docuit, dona Adæ collata fuisse gratiam propriè dictam. p. 135. n. 1. tot. §. V. Bellelli docet, Angelos, & Adamum sine gratia supernaturali non potuisse legem servare, aut Beatitudinem consequi. p. 135. n. 2. in quo sensu gratia Angelorum, & Adami possit dici naturalis? p. 141. n. 2. an creaturæ rationali debeatur gratia, & media alia necessaria supposita gratuita elevatione ad visionem Dei intuitivam? p. 147. n. 6. Vasquez docuit, Deum à nobis non posse diligi amore amicitiae sine gratiæ moventis auxilio nec in statu naturæ innocentis, nec in statu naturæ lapsæ. p. 158. n. 1. nec ut finis naturalis, nec ut finis supernaturalis. *ibid.* idem sentiunt & alii *ibid.* & seq. Augustiniani docent. Deum nec ut Auctorem naturæ posse diligi sine gratia ab hominibus post lapsum Adæ. p. 159. n. 4. & seq. idem docent & alii de eadem charitate Dei, ut Auctoris naturæ. p. 160. n. 5. & seq. an homo in nullo statu possit totam legem implere, omnia vitare peccata sine gratia? pag. 160. num. 7. sententia Augustiniana, quod ad opera moralia ex omni parte bona requiratur auxilium gratiæ supernaturalis, non potest affici censura. p. 162. n. 1. & seq. possunt infideles aliqua

# I N D E X.

qua opera bona exercere cum gratiæ actualis auxilio. p. 162. n. 1. & seq. Baji propositio 28. & 29. damnata nullum opus bonum admittit sine fide perfecta, & gratia sanctificante. p. 167. n. 1. & seq. Bajus putat, liberum arbitrium sine habituali gratia nil valere, nisi ad peccandum. p. 167. n. 1. Augustiniani ad opus bonum requirunt gratiam, non iustificantem, sed actualem, ac moventem ad iustificationem. p. 167. n. 1. & 2. Toletus, & Bellarminus ajunt, damnatam propositionem 29. Baji, quia putabat omne opus bonum conferre gratiam sanctificantem. p. 168. n. 4. Bajus docuit, opera, quæ fiunt sine gratia sanctificante, esse vitia à noxia cupiditate, & ideo peccata. p. 167. n. 1. & seq. opera infidelium, quæ fiunt sine fide imperfecta, ac gratia actuali, perraro evadunt peccati maculam. p. 183. n. 12. solvuntur objectiones Anonymi contra necessitatem gratiæ ad actum charitatis Dei prætenfam. p. 187. n. 1. contra sententiam de operibus infidelium. p. 189. n. 2. contra liberum arbitrium. p. 191. n. 3. contra fidem, spem, & timorem sine charitate elicitos. p. 194. n. 4. contra expositionem textus *sive manducatis, sive bibitis. &c.* p. 195. n. 5. contra præceptum referendi omnia opera in Deum. p. 195. n. 5. Berti non tenet sententiam Baji in materia de libero arbitrio, ejusque viribus, si est sine gratia. p. 210. n. 3. quid Berti sentiat de gratia? p. 212. n. 4. an Bellelli docuerit, Deum posse coli viribus naturalibus sine gratia. p. 216. n. 1. §. I.

## H.

**H**abitualis : vid. *Charitas* : vel *Gratia*.

*Du-Hamel* ait, concupiscentiam esse in se malam. p. 109. n. 5. & seq.

*Herminier* ait, concupiscentiam in se esse malam. p. 109. n. 5. & seq.

*Homo* : vid. *Creatura*. *Charitas* Beatitudinis homini est congenita, & hæc potest esse sine charitate habituali, & sine cupiditate noxia. p. 36. Coroll. I. ac p. 55. n. 1. 2. & 3. ac p. 75. n. 6. & 7. naturalis amor homini congenitus non oritur ex vitiosa cupiditate. *ibid.*

## I.

**J**ansenismus : doctrina Augustiniana, & Thomistarum sæpè per calumniam insinulata est, Bajanismi, & Jansenismi præf.

p. XIII. n. II. an Jansenius agnoverit charitatem actualem ab habituali distinctam? vel idem senserit cum Bajo? p. 45. n. 7. an, & in quo differat Jansenius à Bajo, & Quesnellio? p. 45. n. 7. Innocentius XII. aliquæ Romani Pontifices vetant, ne Jansenismi nota Theologi catholici traducantur, præfat. p. XXV. n. VIII. Norisius S. R. E. Card. de Jansenismo non semel est insinulatus. præf. p. XV. n. III. quomodo hic explicet propositiones Baji? p. 13. n. 8. propositio hæc : *impossibilis est status naturæ puræ*, non est inter propositiones Jansenii damnatas. p. 121. n. 12. Janseniani erroris notam quinam immerito subjerint? præf. pag. XIII. n. II. & III. in quo sensu opera in se bona, sed sine relatione in Deum facta Augustiniani dicant vitia, & peccata? ac in quo sensu Bajus, Quesnellius, & Jansenius? p. 179. n. 1. & seq. §. VI.

*Illuminatio* : vindicatur definitio gratiæ, quæ constituitur in illuminatione mentis, & inspiratione charitatis. p. 62. n. 5.

*Imago* : an creatura rationalis, imago Dei, possit quiescere in cognitione abstractiva Dei? p. 137. n. 1.

*Immortalitas* : qui impugnant statum naturæ puræ, negant, creaturam rationalem condi potuisse obnoxiam morti. p. 111. n. 1. immortalitas tamen non naturale, sed supernaturale donum fuisset. p. 111. n. 1. & seq.

*Impius* : justificatio impii non consistit in obedientia mandatorum. p. 48. n. 10.

*Indebitum* : an vox naturalis idem significet : ac vox *debitum*. & supernaturalis idem ac *indebitum*? p. 139. n. 2.

*Indeliberatus* : motus indeliberati infidelium non sunt peccata. p. 221. n. 1.

*Indifferens* : quomodo secundum S. Augustinum, & Bajum non dentur opera indifferentia? p. 193. n. 3.

*Infidelis* : propositiones 25. & 26. Baji sunt : *omnia opera infidelium sunt peccata.* & *Philosophorum virtutes sunt vitia.* p. 162. n. 1. in quo sensu damnata hæc propositiones? *ibid.* qualiter eam explicent Doctores? *ibid.* & seq. eandem propositionem Bajus intellexit de peccatoribus. *ibid.* item p. 179. n. 1. & seq. possunt infideles aliqua opera bona exercere cum gratiæ actualis auxilio. p. 162. n. 1. & seq. opera infidelium, quæ fiunt sine fide imperfecta, ac gratia actuali perraro evadunt peccati maculam. p. 183. n. 12. Quesnellium, & Lutherum in materia de operibus infidelium convenire docent languet, & Bissii. p. 185. n. 16. solvuntur objectiones Anonymi contra necessitatem gratiæ ad actum charitatis Dei prætenfam. p. 187. n. 1.

L l 2

contra

contra sententiam de operibus infidelium. p. 189. n. 2. contra liberum arbitrium. p. 191. n. 3. contra fidem, spem, & timorem sine charitate elicitos. p. 194. n. 4. contra expositionem textus *sive manducatis, sive bibitis &c.* p. 195. n. 5. contra præceptum referendi omnia opera in Deum. p. 195. n. 5. cur damnata hæc propositio: *necessè est, infidelem in omni opere peccare?* p. 190. n. 2. Berti non consentit Bajo circa opera infidelium. p. 207. n. 2. Bellelli non docuit, omnia opera infidelium esse peccata, & virtutes Philosophorum esse vitia. p. 216. n. 1. §. II. motus indeliberati infidelium non sunt peccata. p. 221. n. 1.

*Initialis*: sententia, quòd in Sacramento Pœnitentiæ requiratur charitas initialis, quæ tamen non semper justificationem conferat, non potest censurâ notari. p. 75. n. 5.

*Innocens*: an integritas creationis debita fuerit creaturæ innocenti? ac conditio naturalis? an verò donum naturæ superadditum beneficentia conditoris? p. 80. n. III. & seq.

*Innocentia*: Fontana affirmat, Quesnellium negasse in statu innocentie gratiam supernaturalem. p. 99. n. 1. Bellelli gratiam sanctificantem in statu innocentie ad meritum æternæ vitæ necessariam esse docet; p. 134. n. 1. tot. §. III.

*Innocentius XI.* quas damnarit propositiones? p. 121. n. 12. inter propositiones ab Innocentio XI. & Alexandro VIII. proscriptas non est ea, quæ dicit statum naturæ puræ esse impossibilem. pag. 121. num. 12.

*Innocentius XII.* aliique Romani Pontifices vetant, ne Jansenismi nota Theologi catholici traducantur. præf. p. XXV. n. VIII.

*Inspiratio*: vindicatur definitio gratiæ, quæ constituitur in illuminatione mentis, & inspiratione charitatis. p. 62. n. 5.

*Instructio*: Bajum, & Quesnellium loqui de charitate sanctificante, probat instructio Pastoralis Gallicanæ Ecclesiæ. p. 18. n. 1. hæc instructio magni est facienda. p. 19. n. 2. propositio: *Status naturæ puræ est impossibilis* in sensu Augustinianorum non rejicitur per instructionem Pastoralem Gallicanam. p. 82. n. IV. & seq. ac p. 100. n. 2. Instructio Gallicana in verbis: *omnia vestra cum charitate fiant*, agnoscit præceptum opera deliberata referendi in Deum? p. 176. n. 8.

*Integritas*: an integritas creationis debita fuerit creaturæ innocenti? ac conditio naturalis? an verò donum naturæ superadditum beneficentia conditoris? p. 80. n.

III. & seq. Bajus ait: Originalem justitiam, integritatem, immunitatem à morte &c. esse proprietates Adamo ante lapsum naturaliter debitas: ita, ut gratia, Sanctitas, & justitia respectu nostri sint dona supernaturalia post lapsum, quæ fuissent naturalia, si Adam non peccasset. p. 87. n. 1. hæc Baji opinio colligitur ex aliis ipsius propositionibus pariter damnatis. p. 94. n. 1. & seq. tot. §. II. & III. ac confirmatur ex propositione Quesnellii. p. 99. n. 1. tot. §. IV.

*Julianus*: Pelagius, & Cælestius docent, Adamum, & Evam mortales secundum corpus creatos esse, refutantur ab Augustino, & Augustinianis. p. 114. n. 7.

*Justificans*: vid. *Gratia*: vel *Charitas*.

*Justificatio*: opera bona ante justificationem peracta non sunt peccata, sed tantum non sunt meritoria vitæ æternæ. p. 22. n. 7. & seq. tot. cap. I. II. & III. gratia Spiritus S. movens ad actus fidei, spei &c. non justificat peccatorem, sed ad justificationem disponit. p. 11. n. 6. & seq. tot. cap. I. quomodo fiat juxta communiorum theologorum sententiam, & quomodo fiat juxta sententiam Baji? p. 40. n. 4. justificatio impii non consistit in obedientia mandatorum. p. 48. n. 10. in sensu Baji datur justificatio sine remissione peccatorum. p. 15. n. 3. & 4. ac p. 48. n. 11. sententia, quòd in Sacramento Pœnitentiæ requiratur charitas initialis, quæ tamen non semper justificationem conferat, non potest censura notari. p. 75. n. 5. Augustiniani ad opus bonum requirunt gratiam, non justificantem, sed actualem, ac moventem ad justificationem. p. 167. n. 1. & 2.

*Justitia*: Bajus ait: originalem justitiam, integritatem, immunitatem à morte &c. esse proprietates Adamo ante lapsum naturaliter debitas: ita, ut gratia, Sanctitas, & justitia respectu nostri sint dona supernaturalia post lapsum, quæ fuissent naturalia, si Adam non peccasset. p. 87. n. 1. hæc Baji opinio colligitur ex aliis ipsius propositionibus pariter damnatis. p. 94. n. 1. & seq. tot. §. II. & III. ac confirmatur ex propositione 35. Quesnellii. p. 99. n. 1. tot. §. IV. Bellarminus in sententia de statu naturæ puræ Bajum, Lutherum, & Calvinum hæreseos reos pronuntiat: quia putant, justitiam, & integritatem Originalem non fuisse donum supernaturale. p. 88. n. 3. ac p. 99. n. 1. & seq. triplici sensu aliquid juxta Bajum dicitur naturale. p. 98. n. 8. quomodo secundum Bajum originalis justitia, gratia, Sanctitas, & integritas fuerint dona naturalia. p. 117. n. 3.

*Justus*

# INDEX.

*Iustus*: inter iustum & peccatorem non datur medium, bene verò inter cupiditatem habitualement, & charitatem habitualement: mediant actus fidei, spei &c. p. 47. n. 10. cur iusti in hac vita affligantur? p. 119. n. 8.

## L.

*Languet*: Quesnellium & Lutherum in materia de operibus infidelium convenire docent Languet, & Bissii. pag. 185. n. 16.

*Lenſeus Joannes*: quid sentiat de articulis Baji? p. 11. n. 5. Lenſei verba Anonymus profert detruncata. p. 44. n. 6.

*Lex*: juxta Bajum nec Adamus supernaturalibus habitibus fidei, spei & charitatis donatus fuit; nec egebat gratia supernaturali ad servandam legem, & consequendam beatitudinem. p. 115. Corol. I. contrarium docent Augustiniani. p. 115. Corol. II. ac p. 107. n. 1. & seq. Bellelli docet, Angelos, & Adamum sine gratia supernaturali non potuisse legem servare, aut beatitudinem consequi. p. 135. n. 2. an homo in nullo statu possit totam legem implere, omnia vitare peccata sine gratia? p. 160. n. 7.

*Lovanienſis*: vid. *Augustinianus*.

*Lupus Christianus* de Janſenismo ab Adversariis immerito insimulatus fuit, præf. p. XV. n. III.

*Lutherus*: omnes actiones peccatoris non esse peccata, probatur ex Tridentino contra Lutherum, & Calvinum. p. 22. n. 7. & seq. ac p. 33. n. 2. & seq. Bellarminus in sententia de statu naturæ puræ Bajum, Lutherum, & Calvinum hæreseos reos pronuntiat: quia putant, justitiam, & integritatem originalem non fuisse donum supernaturale. p. 88. n. 3. ac p. 99. n. 1. & seq. ex sententia Baji, Lutheri, Pelagii sequeretur, Angelum, & Adamum sine gratia supernaturali habuisse meritum vitæ æternæ, Deumque esse finem ultimum hominis solum naturalem. p. 89. n. 5. Quesnellium, & Lutherum in materia de operibus infidelium convenire, docent Languet, & Bissii. p. 185. n. 16.

## M.

*Macedo Franciscus* quid sentiat de articulis Baji? p. 12. n. 7. demonstrat, gratiam ab Augustino constitui in inspiratione S. charitatis. p. 62. n. 5. Macedo quid statuatur de statu naturæ puræ? p. 85. *R. P. Berti Theol. Tom. IX.*

n. IX. quam tulerit censuram in propositionem 27. Baji. p. 91. n. 11. quid sentiat de operibus infidelium, & peccatorum? p. 164. n. 4.

*Maldonatus*: an ab Arausicana Synodo, & Maldonato sit propugnata hæc propositio? *liberum arbitrium sine gratia actuali non valet, nisi ad peccandum.* p. 12. n. 7.

*Mandatum*: justificatio impij non consistit in obedientia mandatorum. p. 48. n. 10. vid. *Præceptum*.

*Manduco*: quomodo intelligenda verba illa: *sive ergo manducatis, sive bibitis &c. omnia in gloriam Dei facite?* p. 171. n. 1. & seq. an hæc verba contineant præceptum, quo quilibet deliberatè agens teneatur opera sua virtualiter referre in Deum? p. 171. n. 1. & seq. ita, ut secus opera non sint bona ex omni parte? *ibid.* & seq. solvuntur objectiones Anonymi contra expositionem textus: *sive manducatis, sive bibitis &c.* p. 195. n. 5. contra Præceptum referendi omnia opera in Deum. p. 195. n. 5. Berti rejicit sensum Baji in textu illo: *sive manducatis, sive bibitis &c.* p. 204. n. 1. & seq.

*Manichæus*: ex concupiscentia & morte tanquam effectibus ostenditur contra Pelagianos peccatum originale. p. 113. n. 6. idem probat contra Manichæos. *ibid.*

*Manſo Petrus* docet, propositionem 38. Baji loqui in sensu charitatis sanctificantis. p. 27. n. 1.

*Maſtrius*: & Scotus agnoscunt in creatura rationali appetitum innatum videndi Deum. p. 103. n. 2.

*Maurus*: quid de charitate Dei, ut Authoris naturæ sentiat? p. 160. n. 5.

*Medina Bartholomæus*: quomodo fiat in hujus sententiæ justificatio. p. 40. n. 4.

*Medina* quid de charitate Dei ut Authoris naturæ sentiat? p. 160. n. 7.

*Mens*: commendantur habitus, & actus virtutum, etiam separati à charitate. p. 36. Corol. I. ac p. 56. n. 1. & seq. ac in libro Bellelli, cui titulus *Mens Augustini*. p. 68. n. 1. & seq. tales sunt actus fidei, spei, timoris, amoris initialis, Attritionis. pag. 69. num. 1. & seq. tot. cap. III.

*Meritorius*: Opera bona ante justificationem, peccata, non sunt peccata, sed tantum non meritoria vitæ æternæ. pag. 22. n. 7. & seq. tot. cap. I. II. & III.

*Meritum*: merita prima Adami secundum Bajum fuerunt humana, juxta Augustinianos ex arbitrio quidem, sed auxilio gratiæ supernaturalis derivata sunt. pag. 102. n. 2.

*Molina* admittit in homine appetitum innatum videndi Deum. p. 104. n. 4.

M m

Mors:

*Mors*: Bajus ait: Originalem justitiam, integritatem, immunitatem à morte &c. esse proprietates Adamo ante lapsum naturaliter debitas: ita, ut gratia, Sanctitas, & justitia respectu nostri sint dona supernaturalia post lapsum, quæ fuissent naturalia, si Adam non peccasset. p. 87. n. 1. hæc Baji opinio colligitur ex aliis ipsius propositionibus pariter damnatis. p. 94. n. 1. & seq. tot. §. II. & III. ac confirmatur ex propositione 35. Quesnellii. p. 99. n. I. tot. §. IV. qui impugnant statum naturæ puræ, negant creaturam rationalem condi potuisse obnoxiam morti. p. 111. n. 1. immortalitas tamen non naturale, sed supernaturale donum fuisset. p. 111. n. 1. & seq. S. Augustinus quid senserit de morte: an Adamus sit conditus morti obnoxius? p. 112. n. 2. ac p. 113. n. 6. ex concupiscentia, & morte tanquam effectibus ostenditur contra Pelagianos peccatum originale. p. 113. n. 6. idem probatur contra Manichæos. *ibid.* mors, & concupiscentia nequeunt Deum habere Auctorem, sed sunt pœna peccati. p. 114. n. 8.

*Mortalis*: Pelagus, Cælestius, & Julianus docent, Adamum, & Evam mortales secundum corpus creatos esse. refutantur ab Augustino, & Augustinianis, pag. 114. n. 7.

*Motus* indeliberati infidelium non sunt peccata. p. 221. n. 1.

## N.

*Natura*: Bellarminus Robertus S. R. E. Card. ejus sententia de charitate Dei, tanquam Auctoris naturæ. p. 73. n. 3. quomodo hæc propositio: *Status naturæ puræ impossibilis est.* explicetur ab Augustinianis, quomodo à Bajo? p. 79. n. II. & III. & seq. ac p. 101. n. 6. item p. 102. n. 1. & 2. an integritas creationis debita fuerit creaturæ innocenti? ac conditio naturalis? an verò donum naturæ superadditum beneficentia Conditoris? p. 80. n. III. & seq. Propositio: *Status naturæ puræ est impossibilis* in sensu Augustinianorum non rejicitur per Instructionem Pastoralem Gallicanam, p. 82. n. IV. & seq. ac p. 100. n. 2. Fontana concedit, posse refelli propositiones Quesnellianas præscindendo à quæstione de statu naturæ puræ? p. 84. n. VIII. Macedo quid statuatur de statu naturæ puræ? p. 85. n. IX. Bellarminus in sententia de statu naturæ puræ Bajum, Lutherum, & Calvinum hæreseos reos pronuntiat: quia putant, justitiam, & integritatem Originalem non fuisse donum supernaturale. p. 88. n. 3.

ac p. 99. n. 1. & seq. impossibilitas status naturæ puræ probatur ex innato appetitu videndi Deum, p. 103. n. 1. & seq. qui impugnant statum naturæ puræ, negant creaturam rationalem condi potuisse obnoxiam morti. p. 111. n. 1. immortalitas tamen non naturale, sed supernaturale donum fuisset. p. 111. n. 1. & seq. Anonymi objectiones contra impossibilitatem status naturæ puræ factæ solvuntur. p. 116. n. 1. & seq. tot. §. IX. ac p. 129. n. 1. tot. §. VI. propositio hæc: *impossibilis est status naturæ puræ*, non est inter propositiones Janfenii damnatas. p. 121. n. 12. inter propositiones ab Innocentio XI. & Alexandro VIII. proscriptas non est ea, quæ dicit statum naturæ puræ esse impossibilem. p. 121. n. 12. Gavardi rejicit statum naturæ puræ. p. 121. n. 12. Gavardi tenet, in nullo statu Deum diligi posse tanquam Auctorem naturæ super omnia sine gratia supernaturali. p. 121. n. 12. Bellelli docuit, statum naturæ puræ esse impossibilem. p. 132. n. 1. sed non in sensu propositionis 27. Baji. *ibid.* & seq. tot. cap. III. Bellelli nullibi dona gratiarum inter naturæ proprietates connumerat, p. 133. n. 1. tot. §. II. Vasquez docuit, Deum à nobis non posse diligi amore amicitiae sine gratiæ moventis auxilio, nec in statu naturæ innocentis, nec in statu naturæ lapsæ, p. 158. n. 1. nec ut finis naturalis, nec ut finis supernaturalis. *ibid.* idem sentiunt & alii *ibid.* & seq. Augustiniani docent, Deum nec ut Auctorem naturæ posse diligi sine gratia ab hominibus post lapsum Adæ, p. 159. n. 4. & seq. idem docent & alii de eadem charitate Dei ut Auctoris naturæ, pag. 160. n. 5. & seq.

*Naturalis* amor homini congenitus non oritur ex vitiosa cupiditate. p. 36. Corol. I. ac p. 55. n. 1. 2. & 3. item p. 67. n. 1. 2. & 3. ac p. 75. n. 6. & 7. an integritas creationis debita fuerit creaturæ innocenti? ac conditio naturalis? an verò donum naturæ superadditum beneficentia Conditoris? p. 80. n. III. & seq. Bajus ait: Originalem justitiam, integritatem, immunitatem à morte &c. esse proprietates ante lapsum naturaliter Adamo debitas: ita, ut gratia, Sanctitas, & justitia respectu nostri sint dona supernaturalia post lapsum, quæ fuissent naturalia, si Adam non peccasset. p. 87. n. 1. hæc Baji opinio colligitur ex aliis ipsius propositionibus pariter damnatis, p. 94. n. 1. & seq. tot. §. II. & III. ac confirmatur ex propositione. 35. Quesnellii. p. 99. n. 1. tot. §. IV. ex sententia Baji, Lutheri, Pelagii sequeretur, Angelum, & Adamum sine gratia supernaturali habuisse meritum vitæ æternæ, Deumque

# INDEX.

Deumque esse finem ultimum hominis solum naturalem. p. 89. n. 5. Bajus naturalem animæ vitam in Sancti Spiritus vivificatione constituit. p. 96. n. 1. triplici sensu aliquid juxta Bajum dicitur naturale. p. 98. n. 8. quomodo secundum Bajum originalis justitia, gratia, Sanctitas, & integritas fuerint dona naturalia? p. 117. n. 3. Bellelli defenditur, quod non inciderit in errorem Baii docendô, creaturæ rationali inesse naturaliter appetitum ad ipsam visionem Dei intuitivam. p. 103. n. 2. & seq. qui impugnât statum naturæ puræ, negant creaturam rationalem condi potuisse obnoxiam morti. p. 111. n. 1. immortalitas tamen non naturale, sed supernaturale donum fuisset. pag. 111. n. 1. & seq. an vox naturalis idem significet, ac vox *debitum*, & supernaturalis idem, ac *indebitum*? p. 139. n. 2. quot modis aliquid dicatur naturale? p. 140. num. 2. in quo sensu gratia Angelorum, & Adami possit dici naturalis? p. 141. num. 2. Vasquez docuit, Deum à nobis non posse diligi amore amicitiae sine gratiæ morientis auxilio, nec in statu naturæ lapsæ. pag. 158. n. 1. nec ut finis naturalis, nec ut finis supernaturalis. *ibid.* idem sentiunt & alii. *ibid.* & seq. Berti non est Bajanista, nec rejicit omnem charitatem Dei naturalem. p. 206. n. 1. an Bellelli docuerit, Deum posse coli viribus naturalibus sine gratia? p. 216. n. 1. §. I.

Norissus S. R. E. Card. de Jansenismo non semel est infirmatus præf. p. XV. num. III. quomodo explicet propositiones Baii p. 13. n. 8. Norissus ab Anonymo tacite ac temere impetitur. p. 59. n. 1. ac pag. 61. num. 3. Norissus qualem tulerit censuram in propositionem 27. Baii? pag. 92. n. 12. quid Norissus scripserit de concupiscentia? p. 108. n. 2. quid Norissus senserit de propositione LV. Baii? p. 52. n. 12. ac p. 108. n. 2. Norissus quid sentiat de operibus infidelium, & peccatorum? p. 162. n. 1. Norissus quale judicium ferat de propositione 28. & 29. Baii? pag. 168. n. 5. Norissus quomodo explicet illud: *omne, quod non est ex fide, peccatum est*? p. 169. n. 1. & 2. Norissi libri à Censura immunes sunt. p. 192. n. 3. quo præclaro elogio Norissus à BENEDICTO XIV. P. M. honestatur? p. XV. n. III.

## O.

**O**bedientia: justificatio impii non consistit in obedientia mandatorum. p. 48. n. 10.

Opus: sententia, quod opera in se etiam bona, bona non sint, si non fiant ex chari-

tate actuali, per quam referuntur in Deum, non est contenta in propositione XXXVIII. Baii p. 5. n. 4. & 5. ac p. 58. num. 1. tot. Cap. I. II. & III. opera bona ante justificationem peracta, non sunt peccata, sed tantum non sunt meritoria vitæ æternæ. p. 22. n. 7. & seq. tot. Cap. I. disponunt tamen ad justificationem. p. 11. n. 6. & seq. tot. Cap. I. vid. *actus*. Bajus docuit: omnia opera hominis peccatoris procedere ex cupiditate mala, adeoque esse intrinsecè mala. pag. 18. n. 1. & seq. tot. Cap. I. ac pag. 167. n. 1. & seq. refutatur. *ibid.* propositiones 25. & 26. Baii sunt: *omnia opera infidelium sunt peccata, & Philosophorum virtutes sunt vitia*. p. 162. n. 1. in quo sensu damnata hæc propositiones? *ibid.* qualiter eam explicent Doctores? *ibid.* & seq. eandem propositionem Bajus intellexit de peccatoribus. *ibid.* item p. 179. n. 1. & seq. sententia Augustiniana, quod ad opera moralia ex omni parte bona requiratur auxilium gratiæ supernaturalis, non potest affici censura. p. 162. num. 1. & seq. possunt infideles aliqua opera bona exercere cum gratiæ actualis auxilio. p. 162. n. 1. & seq. Baii propositio 28. & 29. damnata nullum opus bonum admittit sine fide perfecta, & gratia sanctificante. p. 167. n. 1. & seq. Toletus, & Belarminus ajunt, damnatam propositionem 29. Baii, quia putabat omne bonum opus conferre gratiam sanctificantem. p. 168. n. 4. quomodo intelligenda verba illa: *sive ergo manducatis, sive bibitis &c. omnia in gloriam Dei facite*? p. 171. n. 1. & seq. an hæc verba contineant præceptum, quo quilibet deliberatè agens teneatur opera sua virtualiter referre in Deum? pag. 171. n. 1. & seq. ita, ut secus opera non sint bona ex omni parte? *ibid.* & seq. quomodo intelligenda verba illa: *omnia vestra cum charitate fiant*? pag. 171. n. 1. an contineant præceptum omnia opera deliberata referendi in Deum. p. 172. n. 2. quid sit opera habitualiter, & virtualiter referre in Deum? pag. 172. n. 4. sententia, quæ dicit, omnia opera deliberata in Deum referenda esse ex præcepto: ab Anonymo per calumniam, ut Bajana rejicitur. p. 174. n. 5. sententia Augustinianorum est, opera, quæ sunt bona ex officio, non esse virtutes, nisi referantur in Deum, nec tamen esse vitia intrinsecè talia: Bajus autem ait, opera in se etiam bona sine actuali relatione ad Deum esse intrinsecè peccata provenientia à noxia cupiditate. p. 179. n. 1. & seq. ac p. 195. n. 5. in quo sensu opera in se bona, sed sine relatione in Deum facta Augustiniani dicant vitia,

M m 2

& pec-

& peccata: ac in quo sensu Bajus, Quesnellus, & Jansenius? p. 179. num. 1. & seq. §. VI. opera infidelium, quæ fiunt sine fide imperfecta, ac gratia actuali, per raro evadunt peccati maculam. pag. 183. n. 12. Quesnellum, & Lutherum in materia de operibus infidelium convenire docent Languet, & Bessii. p. 185. n. 16. an peccet mortaliter, qui opera sua non refert in Deum? p. 186. n. 17. ac p. 199. n. 5. solvuntur objectiones Anonymi contra necessitatem gratiæ ad actum charitatis Dei prætentam. pag. 187. n. 1. contra sententiam de operibus infidelium. pag. 189. n. 2. contra liberum arbitrium. pag. 191. n. 3. contra fidem, spem, & timorem sine charitate elicitos. p. 194. n. 4. contra expositionem textus *sive manducatis sive bibitis &c.* p. 195. num. 5. contra præceptum referendi omnia opera in Deum. p. 196. num. 5. cur damnata hæc propositio: *necessè est, infidelem in omni opere peccare?* p. 90. n. 2. quomodo secundum S. Augustinum, & Bajum non dentur opera indifferentia? p. 193. n. 3. explicatur S. Thomas in materia de præcepto referendi omnia opera in Deum. p. 165. n. 5. Bellelli qualiter explicet præceptum referendi omnia opera in Deum? p. 199. n. 5. immerito Bajanista dicitur. *ibid.* quoties homo teneatur referre opera sua in Deum? p. 197. n. 5. Berti non consentit Bajo circa opera infidelium. p. 207. n. 2. Bellelli non docuit, omnia opera infidelium esse peccata, & virtutes Philosophorum esse vitia. p. 216. n. 1. §. II. Bellelli Bajo adversatur in sententia de operibus deliberatis in Deum referendis. p. 219. num. 1. §. V. Apostolici textus ad Rom. 13. & 1. ad Corinth. 10. spectantes ad opera in Deum dirigenda afferuntur, & explicantur. pag. 169. num. 1. & seq.

*Oratio* qualiter debeat esse continua? pag. 172. n. 4.

*Originalis*: Bajus ait: originalem justitiam, integritatem, immunitatem à morte &c. esse proprietates Adamo ante lapsum naturaliter debitas: ita, ut gratia, Sanctitas, & justitia respectu nostri sint dona supernaturalia post lapsum, quæ fuissent naturalia, si Adam non peccasset. p. 87. n. 1. hæc Baji opinio colligitur ex aliis ipsius propositionibus pariter damnatis. pag. 94. n. 1. & seq. tot. §. II. & III. ac confirmatur ex propositione 35. Quesnellii. p. 99. n. 1. tot. §. IV. Bellarminus in sententia de statu naturæ puræ Bajum, Lutherum, & Calvinum hæreseos reos pronuntiat: quia putant justitiam, & integritatem originalem non fuisse donum su-

pernaturale. p. 88. n. 3. ac pag. 99. n. 1. & seq. triplici sensu aliquid juxta Bajum dicitur naturale. pag. 98. n. 8. quomodo secundum Bajum originalis justitia, gratia, Sanctitas, & integritas fuerint dona naturalia? p. 117. n. 3. ex concupiscentia, & morte tanquam effectibus ostenditur contra Pelagianos peccatum originale. pag. 113. n. 6. idem probatur contra Manichæos. *ibid.*

## P.

**P***eccator*: gratia Spiritus Sancti movens ad actus fidei, spei &c. non justificat peccatorem, sed ad justificationem disponit. pag. 11. n. 6. & seq. tot. Cap. I. omnes actiones peccatoris non esse peccata, probatur ex Tridentino contra Lutherum, & Calvinum. p. 12. n. 7. & seq. ac p. 33. n. 2. & seq. Bajus docuit: omnia opera hominis peccatoris procedere ex cupiditate mala, adeoque esse intrinsicè mala. pag. 18. n. 1. & seq. tot. Cap. I. refutatur. *ibid.* Quesnellus docuit, primam gratiam, quam Deus concedit peccatori, esse remissionem peccatorum. p. 31. n. 5. inter justum, & peccatorem. non datur medium, bene verò inter cupiditatem habitualement, & charitatem habitualement mediant actus fidei, spei &c. pag. 47. num. 10. in sensu Baii datur justificatio sine remissione peccatorum. p. 15. n. 3. & 4. ac p. 48. n. 11. Tridentinum agnoscit gratiam actualem ante justificationem, vi cujus peccator ad gratiam Sanctificantem disponitur. pag. 17. num. 5.

*Peccatum*: in sensu Baii omnes actus, qui non procedunt ex charitate habituali, sunt peccata, etsi sint actus fidei, spei &c. p. 4. n. 2. & seq. tot. Cap. I. opera bona ante justificationem peracta non sunt peccata, sed tantum non meritoria vitæ æternæ. p. 22. n. 7. & seq. tot. Cap. I. II. & III. disponunt tamen similes actus ante justificationem. p. 11. n. 6. & seq. tot. Cap. I. Quesnellus docuit, primam gratiam, quam Deus concedit peccatori, esse remissionem peccatorum. pag. 31. num. 5. juxta Bajum cupiditas, seu concupiscentia naturalis, quam homo invitus patitur, est peccatum. p. 33. n. 3. cupiditas indeliberata, cui homo liberè non consentit, non prohibetur præcepto *non concupisces*. p. 33. n. 1. in quo sensu concupiscentia ab Augustiniano, & Tridentino dicatur peccatum? *ibid.* in sensu Baii non datur peccatum veniale, sed omne peccatum meretur damnationem. p. 37. n. 1. Bellelli

belli admittit dari in homine concupiscentiam indeliberatam, à peccato immunem. p. 68. n. 1. & seq. nec in præcepto *non concupisces* comprehensam. *ibid.* voluntas nostra suis viribus relicta nequit vitare peccatum. pag. 74. n. 4. an ab Arausicana Synodo, & Maldonato sit propugnata hæc propositio: *Liberum arbitrium sine gratia actuali non valet, nisi ad peccandum?* p. 12. n. 7. Bajus admittit justificationem sine remissione peccatorum. pag. 74. n. 5. ex concupiscentia, & morte tanquam effectibus ostenditur contra Pelagianos peccatum originale. p. 113. n. 6. idem probatur contra Manichæos. *ibid.* mors, & concupiscentia nequeunt Deum habere Auctorem, sed sunt poena peccati. pag. 114. num. 8. propositiones 25. & 26. Baii sunt: *omnia opera infidelium sunt peccata. & Philosophorum virtutes sunt vitia.* pag. 162. n. 1. in quo sensu damnata hæc propositiones? *ibid.* qualiter eam explicent Doctores? *ibid.* & seq. eandem propositionem Bajus intellexit de peccatoribus. *ibid.* item p. 179. n. 1. & seq. an homo in nullo statu possit totam legem implere, omnia vitare peccata sine gratia? p. 160. n. 7. Bajus putat liberum arbitrium sine habituali gratia nil valere, nisi ad peccatum. p. 167. n. 1. Bajus docuit, opera, quæ fiunt sine gratia sanctificante, esse vitata à noxia cupiditate, & idem peccata. p. 167. n. 1. & seq. expositio Augustinianorum textus: *omne autem, quod non est ex fide, peccatum est?* non convenit cum dogmate Baii. p. 169. n. 1. ac p. 190. n. 2. S. Augustinus eum explicat de fide Christiana *ibid.* idem faciunt & alii Doctores *ibid.* & seq. textus ille nequit intelligi de fide Divina. p. 170. num. 2. & seq. sententia Augustinianorum est, opera, quæ sunt bona ex officio, non esse virtutes, nisi referantur in Deum: nec tamen esse vitia intrinsecè talia: Bajus autem ait, opera in se etiam bona sine actuali relatione ad Deum esse intrinsecè peccata provenientia à noxia cupiditate. pag. 179. num. 1. & seq. ac p. 195. n. 5. in quo sensu opera in se bona, sed sine relatione in Deum facta Augustiniani dicant vitia, & peccata: ac in quo sensu Bajus, Quesnellus, & Jansenius? p. 179. n. 1. & seq. §. VI. opera infidelium, quæ fiunt sine fide imperfecta, ac gratia actuali, perraro evadunt peccati maculam. p. 183. num. 12. Berti non explicat in sensu Baii textum illum: *omne, quod non est ex fide, peccatum est.* p. 203. num. 1. & seq. Bellelli non docuit, omnia opera infidelium esse peccata, & virtutes Philosophorum esse vitia. p. 216. n. 1. §. II. an Bellelli Bajum

R. P. Berti Theol. Tom. IX.

fit secutus explicando textum: *omne, quod non est ex fide, peccatum est?* p. 218. n. 1. §. IV. motus indeliberati infidelium non sunt peccata. p. 221. n. 1.

*Pecco*: an peccet mortaliter, qui opera sua non refert in Deum? p. 186. n. 17. ac p. 199. n. 5. cur damnata hæc propositio: *necessè est, infidelem in omni opere peccare?* p. 190. n. 2.

*Pelagianus*: appetitus tendens in objectum secundum sensum delectabile non est ipsa concupiscentia, ut putant Pelagiani. p. 109. num. 7. ex concupiscentia, & morte tanquam effectibus ostenditur contra Pelagianos peccatum originale. pag. 113. n. 6. idem probatur contra Manichæos. *ibid.*

*Pelagius*: ex sententia Baii, Lutheri, Pelagii sequeretur, Angelum, & Adamum sine gratia supernaturali habuisse meritum vitæ æternæ, Deumque esse finem ultimum hominis solum naturalem. p. 89. num. 5. Pelagius, Cælestius, & Julianus docent, Adamum, & Evam mortales secundum corpus creatos esse, refutantur ab Augustino, & Augustinianis. p. 114. n. 7.

*Petavius Dionysius* demonstrat, gratiam ab Augustino constitui in inspiratione S. Charitatis. p. 62. num. 5. Petavius ait, concupiscentiam esse in se malam. p. 109. n. 5. & seq.

*Philosophus*: propositiones 25. & 26. Baii sunt: *omnia opera infidelium sunt peccata, & Philosophorum virtutes sunt vitia.* pag. 162. n. 1. in quo sensu damnata hæc propositiones? *ibid.* qualiter eam explicent Doctores? *ibid.* & seq. eandem propositionem intellexit Bajus de peccatoribus. *ibid.* item p. 179. n. 1. & seq. Bellelli non docuit, omnia opera infidelium esse peccata, & virtutes Philosophorum esse vitia. p. 216. n. 1. §. II.

*Piette Aurelius* docet propositionem 38. Baii loqui in sensu charitatis Sanctificantis. p. 28. n. 5.

*Penitentia*: sententia, quod in Sacramento Pœnitentiæ requiratur charitas initialis, quæ tamen non semper justificationem conferat, non potest censura notari. pag. 75. n. 5.

*Pontifex*: *Innocentius XII.* alique Romani Pontifices verant, ne Jansenismi nota Theologi Catholici traducantur. præfat. p. XXV. n. VIII.

*Pontius* quid sentiat de operibus infidelium, & peccatorum? p. 163. n. 2.

*Possevinus* quid sentiat de operibus infidelium, & peccatorum? p. 163. n. 1.

*Præceptum*: quomodo intelligenda verba illa: *sive manducatis, sive bibitis &c. omnia in gloriam Dei facite?* p. 171. n. 1. & seq.

& seq. an hæc verba contineant præceptum, quo quilibet indeliberatè agens teneatur opera sua virtualiter referre in Deum? p. 171. n. 1. & seq. ita, ut secus opera non sint bona ex omni parte? *ibid.* & seq. quomodo intelligenda verba illa: *omnia vestra cum charitate fiant?* p. 171. num. 1. an contineant præceptum omnia opera deliberata referendi in Deum? p. 171. n. 1. & seq. sententia, quæ dicit, omnia opera deliberata in Deum referenda esse ex præcepto, ab Anonymo per calumniam ut Bajana rejicitur. p. 174. n. 5. solvuntur objectiones Anonymi contra necessitatem gratiæ ad actum charitatis Dei præsentiam. p. 187. n. 1. contra sententiam de operibus infidelium. p. 189. n. 2. contra liberum arbitrium. pag. 191. n. 3. contra fidem, spem, & timorem sine charitate elicitos. p. 194. n. 4. contra expositionem textûs *sive manducatis, sive bibitis &c.* p. 195. n. 5. contra præceptum referendi omnia opera in Deum. p. 195. n. 5. explicatur S. Thomas in materia de præcepto referendi omnia opera in Deum. p. 165. n. 5. Bellelli qualiter explicet præceptum referendi omnia opera in Deum? p. 199. n. 5.

*Propositio*: traditur regula duplex cognoscendi, in quo sensu propositio sit damnata. p. 14. n. 1.

S. *Prosper* quomodo explicet illud: *omne, quod non est ex fide, peccatum est?* p. 169. num. 1.

*Purus*: Status naturæ puræ, vid. *natura*.

## Q.

**Q**uesnellius & Bajus tantum duo admittunt principia, charitatem prædominantem seu gratiam Sanctificantem, & cupiditatem prædominantem. p. 20. num. 3. & seq. Quesnellius, & Bajus docuerunt, actus fidei, spei &c. justificationem præcedentes esse peccata ex natura sua, & non opus bonum. p. 18. n. 1. & seq. tot. Cap. I. refutantur ostendendo, similes actus esse bonos, licet non sint meritorii vitæ æternæ. p. 22. n. 7. & seq. tot. Cap. I. contra Quesnellium, & Bajum probatur, quod gratia Spiritûs S. movens ad actus fidei spei &c. non formaliter justificationem disponat. p. 11. num. 6. & seq. tot. Cap. I. Clemens XI. in constitutione *unigenitus* damnavit propositiones Quesnellii, in quibus continentur propositiones Baii. pag. 18. num. 1. Bajum, & Quesnellium loqui de charitate sanctificante probat instructio Pastoralis Gallicanæ Ecclesiæ, p. 18. n. 1. hæc instructio

magni est facienda. p. 19. n. 2. refutatur quærela Quesnellii, quod per calumniam dicatur, ipsum solam admittere gratiam, & charitatem sanctificantem. p. 24. n. 9. docentes, quod Quesnellii propositiones loquantur de charitate habituali, gravissimis nituntur fundamentis. pag. 30. num. 1. & seq. eaque ex propositionibus ipsius Quesnellii desumuntur *ibid.* an Jansenius agnoverit charitatem actualem ab habituali distinctam? vel idem senserit cum Bajo? p. 45. num. 7. an & in quo differat Jansenius à Bajo, & Quesnellio? p. 45. num. 7. Fontana concedit, posse refelli propositiones Quesnellianas præscindendò à quæstione de statu naturæ puræ. p. 84. n. VIII. Bajus ait, originalem justiciam, integritatem, immunitatem à morte &c. esse proprietates Adamo ante lapsum naturaliter debitas: ita, ut gratia, Sanctitas, & justitia respectu nostri sint dona supernaturalia post lapsum, quæ fuissent naturalia, si Adam non peccasset. p. 87. num. 1. hæc Baii opinio colligitur ex aliis ipsius propositionibus pariter damnatis. p. 94. n. 1. & seq. tot. §. II. & III. ac confirmatur ex propositione 35. Quesnellii. p. 99. n. 1. tot. §. IV. Quesnellius docuit, primam gratiam, quam Deus concedit peccatori, esse remissionem peccatorum. p. 31. n. 5. Fontana affirmat, eundem Quesnellium negasse in statu innocentiae gratiam supernaturalem. p. 99. n. 1. Bissii Henricus S. R. E. Card. quid senserit de sensu propositionum Quesnellii circa gratiam Adam? p. 100. num. 3. Selleri Gregorii S. R. E. Card. judicium de sensu propositionum Quesnellii. p. 101. n. 6. quid Desfrant teneat de propositione 35. Quesnellii? pag. 121. n. 11. in quo sensu opera in se bona, sed sine relatione in Deum facta Augustiniani dicant vitia, & peccata: ac in quo sensu Bajus, Quesnellius, & Jansenius? pag. 179. n. 1. & seq. §. VI. timor servilis qualiter sit bonus? p. 184. n. 14. & 15. rejicitur à Quesnellio, pag. 185. n. 16. Quesnellium & Lutherum de operibus infidelium idem sentire, docent languet, & Bissii, p. 185. n. 16.

## R.

**R**ationalis: an creatura rationalis, imago Dei, possit quiescere in cognitione abstractiva Dei? p. 137. n. 1.

*Regula*: traditur regula duplex cognoscendi, in quo sensu propositio sit damnata. p. 14. n. 1.

*Relatio*: vid. *Opus*.

S. Remi-

*S. Remigius* quomodo explicet illud: *omne, quod non est ex fide, peccatum est?* p. 169. num. 1.

*Ripalda Joannes Martinez* quam tulerit censuram in propositionem 27. Baji? p. 90. n. 7. quid de charitate Dei, ut Auctoris naturæ sentiat? p. 158. n. 3.

*Rolliers Antonius* docet, propositionem 38. Baji loqui in sensu charitatis sanctificantis. p. 27. n. 3. Rolliers Antonius qualem tulerit censuram in propositionem 27. Baji? p. 92. n. 13.

## S.

*Sanctificans*: vid. *Gratia*: vel *Charitas*, *Sanctitas*: Bajus ait: Originalem justitiam, integritatem, immunitatem à morte &c. esse proprietates Adamo ante lapsum naturaliter debitas: ita, ut gratia, Sanctitas, & justitia respectu nostri sint dona supernaturalia post lapsum, quæ fuissent naturalia, si Adam non peccasset. p. 87. num. 1. hæc Baji opinio colligitur ex aliis ipsius propositionibus pariter damnatis. p. 94. n. 1. & seq. tot. §. II. & III. ac confirmatur ex propositione 35. Quesnellii. p. 99. n. 1. tot. §. IV.

*Sanctus*: anima à corpore separata patitur. pag. 113. num. 5. an hoc etiam contingat in animabus Sanctorum? *ibid.*

*Scotista*: quomodo fiat justificatio in hujus sententia? p. 40. n. 4.

*Scotus*: & Mastrius agnoscunt in creatura rationali appetitum innatum videndi Deum. p. 103. n. 2.

*Selleri Gregorii S. R. E. Card.* judicium de sensu propositionum Quesnellii. pag. 101. num. 6.

*Senault*: quid sentiat de operibus infidelium, & peccatorum. p. 165. n. 7.

*Servilis*: an timor servilis sit bonus? p. 228. num. 4. ac p. 184. n. 14. 15. & 16.

*Sichrowsky Benignus* docet, propositionem 38. Baji loqui in sensu charitatis Sanctificantis. p. 29. n. 8.

*Soto Dominicus* admittit in homine appetitum innatum videndi Deum. pag. 104. num. 3. quid Soto sentiat de concupiscentia? pag. 110. num. 9. Soto quid de charitate Dei, ut Auctoris naturæ sentiat? p. 160. n. 7.

*Spes*: in sensu Baji actus spei, qui non procedit ex charitate habituali, est peccatum. p. 4. n. 2. & seq. tot. cap. I. II. & III. reprobatur ostendendò, quod actus spei ante justificationem elicitus non sit peccatum, sed tantum opus non merito-

rium vitæ æternæ. p. 22. n. 7. & seq. tot. cap. I. gratia Spiritus S. movens ad actus spei non justificat peccatorem, sed ad justificationem disponit. p. 11. n. 6. & seq. tot. cap. I. Quesnellius idem docens cum Bajo eodem modo refutatur. *ibid.* inter justum, & peccatorem non datur medium, bene verò inter cupiditatem habitualement, & charitatem habitualement mediant actus fidei, spei &c. p. 47. n. 10. juxta Bajum nec Adamus supernaturalibus habitibus fidei, spei & charitatis donatus fuit, nec egebat gratia supernaturali ad servandam legem, & consequendam beatitudinem. p. 115. Corol. I. contrarium docent Augustiniani. pag. 115. Corol. II. ac p. 107. n. 1. & seq. tot. §. VII. qualiter spes sine charitate sit bona? p. 184. n. 14. & 15. solvuntur objectiones Anonymi contra fidem, spem, & timorem sine charitate elicitos. p. 194. n. 4. quid Berti doceat de timore, spe, & fide à charitate separatis? an favebat Bajo? p. 204. n. 5. & 6. ac p. 211. n. 4. Bellelli contra Bajum admittit fidem, spem, timorem sine charitate esse actus in substantia bonos. p. 219. n. 4. 5. 6. & 7. ac p. 226. n. 4.

*Spiritus S.* movens ad actus fidei, spei &c. non justificat peccatorem, nec similes actus sunt peccatum, sed ad justificationem disponunt. p. 11. n. 6. & seq. tot. cap. I. qui dicunt, propositionem 38. Baji loqui de charitate actuali, & cupiditate actuali, non eximunt eum à damnatione. p. 32. n. 2. & seq. ac p. 37. n. 1. unde Augustiniani inter noxiam cupiditatem, & charitatem per Spiritum S. diffusam propugnant amorem medium, qui oritur ex inclinatione naturali, ac amor beatitudinis, amor parentum, imò & ipsum amorem Dei initialem. p. 33. n. 2. Bajus naturalem animæ vitam in Sancti Spiritus vivificatione constituit. p. 96. n. 1.

*Status naturæ puræ*. vid. *Natura*.

*Sterilis*: virtutes steriles an veræ sint? pag. 171. num. 1. & seq. ac pag. 221. num. 1.

*Suarez Franciscus*: quid sentiat de articulis Baji? p. 9. n. 2. quomodo justificatio fiat in hujus sententia? p. 40. n. 4. ab eo traditur regula duplex cognoscendi, in quo sensu propositio sit damnata. p. 14. n. 1. quam tulerit censuram in propositionem 27. Baji? p. 89. n. 6. Suarez admittit in homine appetitum innatum videndi Deum. p. 104. n. 5. Suarez quid sentiat de charitate Dei ut Auctoris naturæ? p. 162. n. 10.

*Supernaturalis*: Bajus ait: Originalem justitiam,

ficiam, integritatem, immunitatem à morte &c. esse proprietates Adamo ante lapsum naturaliter debitas : ita, ut gratia, Sanctitas, & iustitia respectu nostri sint dona supernaturalia post lapsum, quæ fuissent naturalia, si Adam non peccasset. p. 87. n. 1. hæc Baji opinio colligitur ex aliis ipsius propositionibus pariter damnatis. p. 94. n. 1. & seq. tot. §. II. & III. ac confirmatur ex propositione 35. Quænellii. p. 99. n. 1. tot. §. IV. Bellarminus in sententia de statu naturæ puræ Bajum, Lutherum, & Calvinum hæreseos reos pronuntiat : quia putant, iustitiam, & integritatem Originalem non fuisse donum supernaturale. p. 28. n. 3. ac p. 99. n. 1. & seq. ex sententia Baji, Lutheri, Pelagii sequeretur Angelum, & Adamum sine gratia supernaturali habuisse meritum vitæ æternæ, Deumque esse finem ultimum hominis solum naturalem. p. 89. n. 5. Fontana affirmat, Quænellium negasse in statu innocentie gratiam supernaturalem. p. 99. n. 1. merita prima Adami secundum Bajum fuerunt humana, juxta Augustinianos ex arbitrio quidem, sed auxilio gratiæ supernaturalis derivata sunt. pag. 102. num. 2. qui impugnant statum naturæ puræ, negant creaturam rationalem condi potuisse obnoxiam morti. pag. 111. num. 1. immortalitas tamen donum supernaturale fuisset. pag. 111. num. 1. & seq. juxta Bajum nec Adamus supernaturalibus habitibus fidei, spei, & charitatis donatus fuit, nec egebat gratia supernaturali ad servandam legem, & consequendam beatitudinem. p. 115. Coroll. I. contrarium docent Augustiniani. p. 115. Coroll. II. ac p. 107. n. 1. & seq. tot. §. VII. Gavardi tenet in nullo statu Deum diligi posse tanquam Auctorem naturæ super omnia sine gratia supernaturali. p. 121. n. 12. Bellelli docet, Angelos, & Adamum sine gratia supernaturali non potuisse legem servare, aut beatitudinem consequi. p. 135. n. 2. an vox naturalis idem significet, ac vox *debitum*, & supernaturalis idem ac *indebitum*? p. 139. n. 2. Vasquez docuit, Deum à nobis non posse diligi amore amicitiae sine gratiæ moventis auxilio, nec in statu naturæ innocentis, nec in statu naturæ lapsæ. p. 158. n. 1. nec ut finis naturalis, nec ut finis supernaturalis. *ibid.* idem sentiunt & alii. *ibid.* & seq. sententia Augustiniana, quod ad opera moralia ex omni parte bona requiratur auxilium gratiæ supernaturalis, non potest affici censura. p. 162. n. 1. & seq.

*Smerts Albertus* : qualem tulerit censu-

ram in propositionem 27. Baji? pag. 93. n. 14.

## T.

**T**entatio: an Bellarminus, Toletus, & Vasquez docuerint : nullam tentationem vinci posse sine gratia? pag. 12. num. 7.

**S. Thomas** : doctrina Augustiniana, & Thomistarum sæpè per calumniam insimulata est Bajaniismi, & Jansenismi præfat. pag. XIII. n. II. quid S. Thomas sentiat de concupiscentia? p. 110. n. 7. & 8. S. Thomas quid senserit de morte? an Adamus sit conditus morti obnoxius? p. 112. n. 3. & 4. S. Thomas in verbis : *omnia vestra cum charitate fiunt*, agnoscit præceptum opera deliberata referendi in Deum. p. 172. n. 4. explicatur S. Thomas in materia de præcepto referendi omnia opera in Deum. pag. 165. num. 5.

**Thomista** : hi Theologi tanquam Janseniani ab adversariis sunt traducti. p. XIII. præf. n. II.

**Timor** : in sensu Baji actus timoris, quoniam procedit ex charitate habituali, est peccatum. p. 4. n. 2. & seq. tot. cap. I. II. & III. reprobatum ostendendò, quod actus timoris ante justificationem habitus non sit peccatum, sed tantum opus non meritorium vitæ æternæ. p. 22. n. 7. & seq. tot. cap. I. gratia Spiritus Sancti movens ad actus timoris non justificat peccatorem, sed ad justificationem disponit. p. 11. n. 6. & seq. tot. cap. I. Quænellius idem cum Bajo docuit, eodemque modo refutatur. *ibid.* timor servilis, qualiter sit bonus? p. 184. n. 14. & 15. rejicitur à Quænellio? p. 185. n. 16. solvuntur objectiones Anonymi contra fidem, spem, & timorem sine charitate elicitos. p. 194. n. 4. quid Berti doceat de timore, spe, & fide à charitate separatis? an faveat Bajo? p. 204. n. 5. & 6. ac p. 211. n. 4. Bellelli contra Bajum admittit fidem, spem, timorem sine charitate esse actus in substantia bonos. p. 219. n. 4. 5. 6. & 7. ac p. 226. n. 4. an timor servilis sit bonus? pag. 228. num. 4.

**Toletus** : an Bellarminus Toletus, & Vasquez docuerint : nullam tentationem vinci posse sine gratia? p. 12. n. 7. Toletus, & Bellarminus ajunt, damnatam propositionem 29. Baji, quia putabat, omne opus bonum conferre gratiam sanctificantem. p. 168. n. 4.

**Tridentinum** : omnes actiones peccatoris non esse peccata, probatur ex Tridentino contra Lutherum, & Calvinum. p. 22. n. 7. & seq. ac p. 33. n. 2. & seq. juxta

# INDEX.

juxta Bajum cupiditas, seu concupiscentia naturalis, quam homo invitus patitur, est peccatum. p. 33. n. 3. cupiditas indeliberata, cui homo liberè non consentit, non prohibetur præcepto *non concupisces*. p. 33. n. 3. in quo sensu concupiscentia ab Augustino & Tridentino dicatur peccatum? *ibid.* Tridentinum agnoscit gratiam actualem ante justificationem, vi cuius peccator ad gratiam sanctificantem disponitur. p. 17. n. 5.

*Turianus Aloysius*: quid sentiat de articulis Baii? p. 10. n. 3. Turianus quam tulerit censuram in propositionem 27. Baii? p. 88. n. 4. Turianus quid de charitate Dei ut Auctoris naturæ sentiat? p. 158. n. 2. quid de operibus infidelium, & peccatorum? p. 163. n. 1. quale iudicium ferat de propositione 28. & 29. Baii? p. 168. num. 3.

## U.

*Vanroy Leonardus* docet Propositionem 38. Baii loqui in sensu charitatis sanctificantis. p. 29. n. 7.

*Vasquez Gabriel*: quid sentiat de articulis Baii? p. 8. n. 1. quomodo fiat justificatio in hujus sententia. p. 40. n. 4. an Bellarminus, Toletus, & Vasquez docuerint? nullam tentationem vinci posse sine gratia. p. 12. num. 7. Vasquez quam tulerit censuram in propositionem 27. Baii, pag. 89. n. 5. quo sensu proscripti sint Articuli Baii. XXXIV. & XXXVI. p. 157. n. 1. ex his propositionibus infert Vasquez, Bajum damnatum esse, quia nolebat bonam aliquam charitatem admittere sine charitate justificante. p. 158. n. 2. Vasquez assentiuntur alii Doctores. *ibid.* & seq. quid Doctores senserint de propositione 34. Baii? p. 158. n. 2. & seq. Vasquez docuit, Deum à nobis non posse diligere amore amicitiae sine gratiae moventis auxilio nec in statu naturæ innocentis, nec in statu naturæ lapsæ. p. 158. n. 1. nec ut finis naturalis, nec ut finis supernaturalis. *ibid.* idem sentiunt & alii. *ibid.* & seq. Vasquez quid de charitate Dei ut Auctoris naturæ sentiat? p. 158. n. 1. Vasquez quid sentiat de operibus infidelium, & peccatorum? p. 164. n. 5. quale iudicium ferat de propositione 28. & 29. Baii? p. 167. num. 2.

*Veniale*: in sensu Baii non datur peccatum veniale, sed omne peccatum meretur damnationem. p. 37. n. 1.

*Video*: Scotus, & Maftrius agnoscunt in creatura rationali appetitum innatum vi-

dendi Deum. p. 103. n. 1. impossibilitas Status naturæ puræ probatur ex innato appetitu videndi Deum. p. 103. n. 1. & seq.

*Virtus*: Propositiones 25. & 26. Baii sunt: *omnia opera infidelium sunt peccata, & Philosophorum virtutes sunt vitia*. p. 162. n. 1. in quo sensu damnata hæ propositiones? *ibid.* qualiter eam explicant Doctores? *ibid.* & seq. eandem propositionem Bajus intellexit de peccatoribus. *ibid.* item pag. 179. n. 1. & seq. vid. *opus*. sententia Augustinianorum est, quod opera, quæ sunt bona ex officio, non sint virtutes, nisi referantur in Deum, nec tamen esse vitia intrinsecè talia: Bajus autem ait: opera in se etiam bona sine actuali relatione ad Deum esse intrinsecè peccata provenientia à noxia cupiditate. p. 179. n. 1. & seq. ac p. 195. n. 5. Bellelli non docuit, omnia opera infidelium esse peccata, & virtutes Philosophorum esse vitia. p. 216. n. 1. §. II. virtutes steriles an veræ sint? p. 171. n. 1. & seq. ac pag. 221. n. 1.

*Visio*: Bellelli defenditur, quod non inciderit in errorem Baii docendò, creaturæ rationali inesse naturaliter appetitum ad ipsam visionem Dei intuitivam. p. 103. n. 2. & seq. an creaturæ rationali debeatur gratia, & media alia necessaria supposita gratuita elevatione ad visionem Dei intuitivam? p. 147. n. 6.

*Vita æterna*: vid. *Beatitudo*.

*Vitium*: propositiones 25. & 26. Baii sunt: *omnia opera infidelium sunt peccata, & Philosophorum virtutes sunt vitia*. p. 162. n. 1. in quo sensu damnata hæ propositiones? *ibid.* qualiter eam explicant Doctores *ibid.* & seq. eandem propositionem Bajus intellexit de peccatoribus. *ibid.* item p. 179. n. 1. & seq. sententia Augustinianorum est, quod opera, quæ sunt bona ex officio, non sint virtutes nisi referantur in Deum. nec tamen esse vitia intrinsecè talia, Bajus autem ait, opera in se etiam bona sine actuali relatione ad Deum esse intrinsecè peccata provenientia à noxia cupiditate. p. 179. n. 1. & seq. ac p. 195. n. 5. in quo sensu opera in se bona, sed sine Relatione in Deum facta Augustiniani dicant vitia, & peccata: ac in quo sensu Bajus, Quesnellus, & Janfenius? p. 179. n. 1. & seq. §. VI. Bellelli non docuit, omnia opera infidelium esse peccata, & virtutes Philosophorum esse vitia. p. 216. n. 1. §. II.

*Unigenitus*: vid. *Constitutio*.

*Voluntas* nostra suis viribus relicta nequit vitare peccatum. p. 74. n. 4.

## FINIS HUIUS TOMI NONI.

R. P. Berti Theol. Tom. IX.

